

Colofon

Colofon

De redactie bestaat uit:

Jenny van den Broek Dirk Brugmans
Willemien Hobo Gerda Kooijman
Carola Kuijntjes Wim van der Toorn
René van de Werken

Info en tips:

Voor het aanleveren van tips, artikelen:
dorpskrant@dorpsraadnederhemert.nl
Voor advertenties: willemien.hobo@gmail.com

Verspreiding en abonnementen:

Dorpskrant Nederhemert wordt gratis verspreid onder alle inwoners van Nederhemert. Mensen buiten Nederhemert kunnen een abonnement nemen. Een ophaalabonnement kost € 25,- en een abonnement per post kost € 35,- per jaar. Bezorging, klachten, nieuwe abonnees: Dirk Brugmans 06-22838436

Advertenties:

De Dorpskrant Nederhemert wordt bekostigd door advertenties. De prijzen zijn als volgt:

Advertentie omslag:

Hele pagina - € 500,- per jaar
Halve pagina - € 250,- per jaar
Kwart pagina - € 125,00 per jaar

Advertentie binnenzijde:

Hele pagina - € 120,- voor 1 uitgave
 - € 440,- voor 1 jaar
Halve pagina - € 65,- voor 1 uitgave
 - € 220,- voor 1 jaar
Kwart pagina - € 30,- voor 1 uitgave
 - € 110,- voor 1 jaar
Achtste pagina - € 20,- voor 1 uitgave
 - € 60,- voor 1 jaar

Digitaal

Website: www.dorpsraadnederhemert.nl
Facebook: Dorpskrant Nederhemert
Twitter: @DorpsrNhemert

Verantwoordelijkheid

De redactie van de dorpskrant draagt geen verantwoordelijkheid voor de inhoud van de bij hen aangeleverde artikelen.

Contact met de gemeente:

Hebt u klachten over allerlei zaken binnen Nederhemert die ook de gemeente aan gaan, denk aan kapotte verlichting, verstopte riolering, overlast e.d., bel dan altijd met telefoonnummer 0418-681681. Ook kunt u klachten melden via de Buitenbeter app.

De contactpersonen binnen de gemeente zijn:

Nicole Heerius-van Duinen, dorpscoördinator van de gemeente Zaltbommel. Zij is bereikbaar op het nummer 0418-681645 of 06-29024749.

Binnen de politie is er ook een contactpersoon voor de dorpen. Voor ons is dat Raymond Angenent, te bereiken via telefoonnummer 0900-8844

Voorwoord

Zomer

De zomer komt er weer aan! Koningsdag en de feestweek liggen alweer achter ons. De examens zijn gemaakt en de vlaggen hingen aan de huizen. Nog een paar weken bikkelen voor de schoolgangers en de werkers en dan breekt de vakantietijd weer aan. We gaan weg of blijven thuis. We rusten uit of verbouwen een schuur. Je pakt dingen aan of je laat ze los.

Zomer is de tijd om je te herpakken en het eens op een andere manier te bekijken of aan te pakken. Het lijkt een onbezorgde tijd. Lijkt. Want natuurlijk is dat niet zo. Natuurlijk kun je niet alles loslaten. Alle dingen die voor de zomer spelen komen daarna weer terug. Of ze blijven. De zorg die je draagt voor een vader of moeder, dat blijft. Als je ziek bent, verlicht een vakantietijd dat niet. Maar misschien is het wel de tijd om eens extra naar elkaar om te kijken als er iets meer tijd en ruimte is in je hoofd en in je hart. Genieten van de natuur en de zorg voor de ander.

Wat ik van vroegere zomers herinner zijn dagen vol zon op het land en hooi hoog opgeladen op de karren. In de verte donkere wolken die zich opstapelen tegen de hete lucht van de namiddag. Rommelende aankondigingen van weldadige regen op de gebarsten grond. Aardbeien plukken in de vroege ochtend, nog ver voor schooltijd als het nog nauwelijks licht was. Liggen in het gras en kijken naar kleine insecten. Blote voeten in het bedauwde gras in de ochtend. Geluk. Omdat er nog nauwelijks zorgen waren. Toen zomers nog zomers waren en zorgen ver weg. Toen vakanties naar elders niet belangrijk waren. Je blij was met vrije dagen en af en toe een dagje op pad.

In de tuin van nu bloeit een veldje met vroeg gezaaide bloemen en bijen zoemen om de bloemen van de aardbeienplanten. De bloesem aan de bomen heeft plaatsgemaakt voor kleine vruchten. Verwonderd zie ik het in een paar weken tijd ontvouwen. Een feest van kleur en geur onder handbereik. In de boom dichtbij zingt een mannetjesmerel zijn lied voor zijn Schepper. Geluk is tevredenheid en dankbaarheid. Wat geeft de natuur ongevroegd veel! Wat is Gods schepping ook dicht bij huis toch wonderlijk mooi!

Gerda Kooijman

Nieuwtjes van de dorpsraad

Wij als dorpsraad zijn er natuurlijk voor iedereen in ons mooie dorp, maar helaas kunnen we niet in alles een oplossing bieden.

Klachten

Er bereiken ons regelmatig klachten over te hard rijden, verkeerd parkeren, overlast bij het trapveldje, de heg boven aan de stoep Kapelstraat – Maasdijk.

Helaas kunnen wij hier niets in betekenen.

Mocht u klachten hebben, dan kunt u beter direct contact opnemen met de gemeente of een klacht indienen bij de politie.

Zij kunnen u verder helpen.

Communicatie

Er bereikt ons ook wel het bericht, dat de communicatie met de gemeente slecht loopt en dat er geen vervolg komt op Uw klachten of vragen.

De enige manier om hier mee om te gaan is helaas blijven vragen, blijven melden.

De corona heeft hier ook geen goed aan gedaan, het één en ander moest daardoor op de lange baan geschoven worden.

De gemeente doet haar best om alles weer op de rails te krijgen en op de diverse zaken in te gaan.

Dodenherdenking

Gelukkig hebben we dit jaar weer onze dodenherdenking kunnen organiseren. Tot ons genoegen was de opkomst groot. Geert Bok heeft in een passende toespraak stilgestaan bij het verleden, maar ook bij het heden, wat ons allen aangreep. We zijn dankbaar, dat we met elkaar hebben mogen herdenken.

Dorpsplein

We zijn nog steeds in gesprek met de gemeente om in ons dorp op een centraal punt een dorpsplein te realiseren. Hier is grote behoefte aan. Een en ander is even afwachten, aangezien er gekeken wordt naar alle eventuele mogelijkheden en onmogelijkheden.

Dorpsschouw

De dorpsschouw zal plaats vinden als dit stukje al geschreven is. De voorschouw is reeds uitgevoerd en in de schouw zullen alle punten besproken en bekeken worden.

Zomermarkt

We hadden dit jaar graag weer een zomermarkt gehouden en waren van plan om dit rondom de Binnenweg te organiseren.

Helaas is het door tijdgebrek niet gelukt om dit voor elkaar te krijgen en dus schuiven we onze plannen door naar volgend jaar.

Dorpsraadsleden

De bestuursleden van onze dorpsraad die dit jaar aftredend zijn, Dirk Brugmans en Kiki Kossmann, hebben zich ook weer herkiesbaar gesteld. Mocht u in de dorpsraad plaats willen nemen, dan kunt u zich tot 20 juli 2022 opgeven via mailadres info@dorpsraadnederhemert.nl of schriftelijk bij een van de dorpsraadsleden worden afgegeven.

Nederhemert-Noord

10-JARIG JUBILEUM

Op 14 mei 2012 is de dorpsraad officieel opgericht. Inmiddels dus 10 jaar geleden. Onofficieel waren we al een paar jaar aan de gang.

Kees Haverhals van de gemeente Zaltbommel heeft zich enorm ingezet om dorps- en wijkraden in de gemeente Zaltbommel te creëren.

Hij heeft dit met heel veel passie voor elkaar gekregen en wij waren de eerste officiële dorpsraad, waar we erg trots op zijn.

We geven op 20 juli a.s. onze dorpsraadsvergadering een extra 10-jarig tintje en nodigen daarbij Kees Haverhals uit. Ook Wim van der Toorn is als oud-voorzitter van de Dorpsraad en medeoprichter uitgenodigd.

DORPSARCHIEF

4 Onze jonge en enthousiaste jeugddorpsraadsleden willen een soort archief bij gaan houden voor nu en later.

Het thema hiervoor is "hoe was het ook alweer". Dit om te laten zien hoe huizen en onze omgeving door de jaren heen (bijna ongemerkt) veranderen.

U leest hier meer over in deze krant en uw medewerking wordt zeer gewaardeerd.

We hopen, dat er nog vele jaren een dorpsraad zal zijn, die zich met passie in zal zetten voor ons dorp en onze kleine samenleving, waarbij de belangen van ieder voorop staan.

Wij hebben er nog steeds veel zin in en hopen dat we vanuit het dorp input krijgen hoe we voor jong en oud de belangen kunnen vertegenwoordigen en de leefbaarheid kunnen verbeteren waar nodig. *aar Herpt*
We wensen u veel leesplezier.

Dorpsraad Nederhemert.

v.l.n.r.: Willemien Hobo, Walter Esch, Kiki Kossman, Anne-Carlijn van Dam, René van de Werken, Madeleine van Dam, Evelyne van Wijk, Arie Verheij, Dik Brugmans.

Onze kleinste hemertsen

28
03
22

Sofie

Wonder
Werkelijkheid

In liefde ontvangen
Met vreugde verwacht
Heeft God ons verlangen
Op zijn tijd in vervulling gebracht

Onbeschrijfelijk dankbaar en blij zijn wij met de geboorte van onze dochter

Sofie Anne Petra

geboren op 28 maart 2022

02:00 uur | 3650 gr. | 52 cm.

Trotse ouders

Jos en Elise van der Steenhoven
Boterbloemstraat 38 5317 NH Nederhemert

Bel, kom en bewonder!

Inoah

29 maart 2022

Wens,
Wonder,
Werkelijkheid

Inoah

01:55 uur | 4090 gram | 55 cm

Trotse ouders:
Peter & Marouschka Hobo
Eggwarsstraat 13 | 5317 NP | Nederhemert

Onze kleinste hemertsen

Nun danket alle Gott

Onze God schonk ons opnieuw
een prachtige dochter en lief zusje

Leonora Hadassa Adriane

*Lois is vernoemd naar opa Van de Werken.
Leonora betekent God is mijn licht.*

1 april 2022

Lois

Adriaan & Wietske
Marthe ~ Emma ~ Suze
Van de Werken

Tuinstraat 10
5317 JL Nederhemert

JOAS

13 APRIL 2022

ADEM, LIEFDE EN LEVEN
ZIJN DOOR HEM
AAN JOU GEGEVEN

13 april 2022

11:18 uur

50 cm

3840 gram

Dankbaar en blij zijn wij met de geboorte van onze zoon en broertje

JOAS

JAN JOHANNES WOLFERS

- TROTSE OUDERS & GROTE BROER -
Jan & Joanne, Noan Wolfers

Molendwarsstraat 6 | 5317 NP Nederhemert

 Onze kleinste hemertsen

Weet, dat de HEERE is God; Hij heeft ons gemaakt.
Psalm 100:3

Van harte welkom! Graag vooraf even bellen of
www.lijsje.nl/babygehovestadt

Een groot wonder, een klein nieuw leven,
is door God aan ons gegeven:

**GIJSBERT GERSON JOAS
GIDEON**

03.47 uur | 54 cm | 3920 gram

Gijs en Rosalien Hovestadt
Daniël ~ Emilya ~ Inge-Marith ~ Jonadab

Sleutelbloemstraat 27 | 5317 NB Nederhemert

GIDEON
17 april 2022

Dank aan God,
Schepper van het leven.
Die ons een dochter en zusje heeft gegeven.

Emma
27 april 2022

Dankbaar en blij zijn wij met de geboorte
van onze dochter en mijn zusje

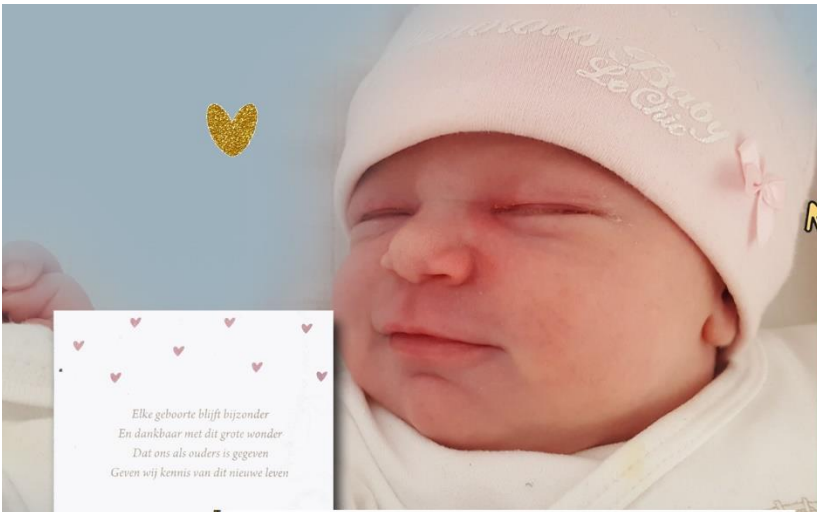
Emma Marry

27.04.2022
07.54uur | 3655 gram | 52 cm

Niels en Willemijn Gelderblom
Lieke

Molendwarsstraat 2
5317 NP Nederhemert

Onze kleinste hemertsen

Elke geboorte blijft bijzonder
En dankbaar met dit grote wonder
Dat ons als ouders is gegeven
Geven wij kennis van dit nieuwe leven

Dankbaar en blij zijn wij met de geboorte
van onze dochter en zusje

Laura Julia

Wij noemen haar Laura

Andries en Jantine Vos-Kreling
Lisa
Rico

Schoolstraat 6
5317JS Nederhemert

Bezoek vinden wij fijn, maar...

Laura

06-05-2022

Welkom lief zusje!

Touw handje in de mijne,
zo gaar we hand in hand.
Als broertje en als zusje,
een speelse band.
Ik ben al wat groter,
en jij bent nog zo klein.
Maan ik hoop dat wij soon altijd
elkaar vriendenje zullen zijn.

Madelief

9 mei 2022

welkom lief zusje

Heel blij zijn wij met de geboorte van onze dochter en zusje

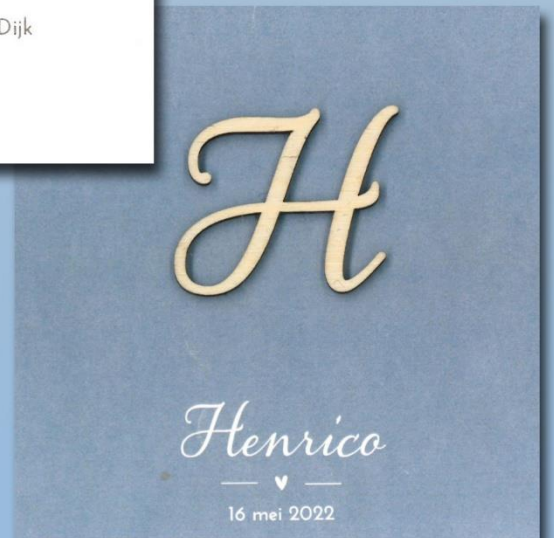
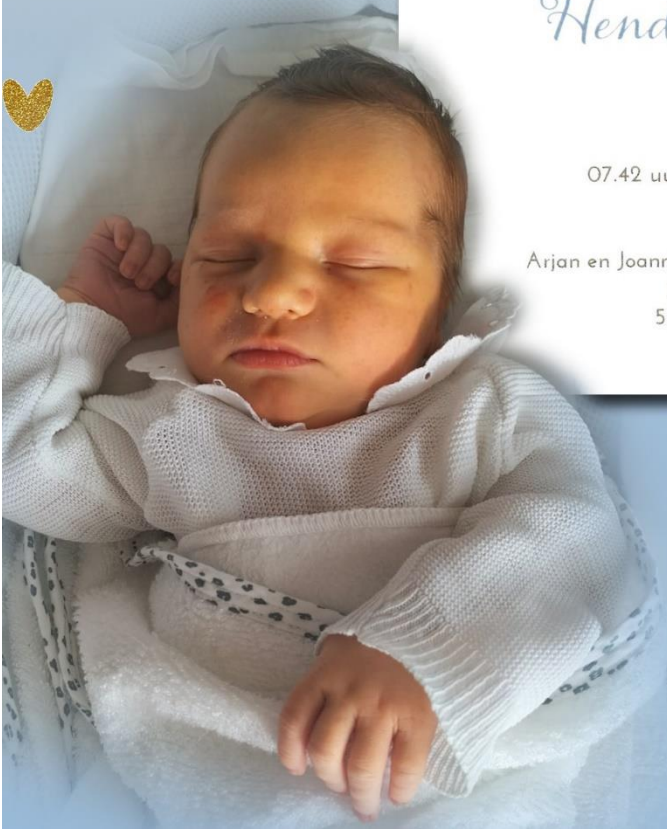
Madelief

Madelief Dike Adriana

51 cm
3585 gram
9.14 uur

Jeroen en Jenny van Dam
Grote broer Bram
Sleutelbloemstraat 9 5317 NB Nederhemert
Bezoek vinden wij fijn, mag het na een telefoontje zijn?

Marlinde en Shanne van de Oever zijn 13 en 9 jaar oud. De bloemenzusjes zijn een van de jongste ondernemers in ons dorp. Elke donderdagmiddag rijden ze door het dorp om huis-aan-huis bloemen te verkopen. 'Mensen worden allemaal blij van ons!'

Het begon in maart vorig jaar. Marlinde wilde graag een zakcent gaan verdienen. De krant rondbrengen leek haar wel wat. Maar het idee dat ze elke dag gebonden was, hield haar toch ervan af. Toen kennissen vertelden over hun bloemenverkoop in

Gameren, werd ze direct enthousiast. Marlinde: 'Ik had al een tijdje een klein bakfietsje. Daarin paste precies één emmer bloemen. Zo fietste ik elke donderdag door het dorp. De emmer was zo leeg, dus moest steeds terug naar huis om bloemen te halen.' Al snel was er ruimtegebrek in de fiets. Een grote bakfiets werd aangeschaft. Het succes maakte haar zusje Shanne ook enthousiast. Voortaan fietsten ze samen de route: eerst ging Shanne op de kleine mee, maar tegenwoordig rijden er twee grote bakfietsen vol prachtige bloemen door het dorp. Een vrolijk gezicht!

Vaste prik

Shanne: 'Donderdagmiddag staat de bakfiets al klaar, om kwart voor 4 zit ik op de fiets om al mijn klanten langs te gaan. De ene week doen we de ene kant van het dorp, de andere week de andere kant. Zo komen we bij iedereen een keer in de twee weken. Sommigen willen dat we

elke week komen, dat kan natuurlijk ook!' De bloemenzusjes vinden wel dat je van ze op aan moet kunnen. Daarom komen ze altijd op dezelfde dag. Als ze een keer afwezig zijn op dondermiddag, geven ze dat netjes aan. Marlinde: 'Een keer in de drie weken gaan we op zaterdag langs de deur in Wellseind en

Delwijnen. Dan heb ik vrij van mijn andere zaterdagbaantje.

We hebben inmiddels wel echt vaste klanten. De eerste paar keer hebben we gekeken wie er thuis is en bloemen wil. Inmiddels weten we het precies. We hebben elk ons eigen stuk.

Sommigen wachten echt op je!

Pas hing er een briefje op een deur. Dat de klant helaas niet thuis was, maar dat het geld om de tuintafel lag en ik zelf een bos mocht uitkiezen. Leuk he!'

Assortiment

In de bakfiets van de dames zit elk seizoen iets anders. Moeder Rianne haalt de bloemen bij kwekerijen in de buurt. Rozen, lisianthussen gerbera's en fresia's zijn er eigenlijk altijd wel bij. Shanne: 'De bloemen staan echt wel twee weken op de vaas, en rozen vaak drie weken en bij mijn moeder soms wel vier! Als tip geven we mee dat de bloemen een drupje chloor moeten krijgen en de fresia's een suikerklontje!'. Ze weten natuurlijk precies waar hun bloemen in Hémert op de tafel staan te pronken. Marlinde: 'Sommige klanten kiezen altijd dezelfde bloemen, anderen vinden het super moeilijk om te kiezen. Als ze niet kunnen kiezen, kopen ze

soms wel een paar bossen tegelijk. We maken nu ook zelf boeketjes, dat maak het kiezen misschien wel makkelijker!

Handelsgeest

De bloemenzusjes zijn echte ondernemers en voor geen gat te vangen. Zo hebben ze tegenwoordig ook een pinautomaat bij zich.

Shanne: 'Klanten hadden soms geen contant geld, super jammer dat ze daarom geen bloemen kopen. Nu kan dat gewoon wel. Maar niet altijd handig hoor die pin, de fooi lopen we zo wel mis, haha!' Marlinde: 'Klanten kunnen ook gewoon met mij appen als ze bepaalde bloemen willen bestellen. Als ze het uiterlijk woensdag laten weten, nemen we het donderdag gewoon mee.'

Sociale ondernemers

Marlinde en Shanne worden vast niet alleen door hun goede bloemen zo gewaardeerd. Het is een gezellig bezoekje aan de deur. 'Een keer was echt een blunder. Toen vond ik een hondje zo lief, stond ik er allemaal mee te knuffelen enzo. Toen de klant klaar was, had ik hondje in mijn armen en wilde ik zo gaan. Ik was helemaal vergeten dat ik ze niet mee kon nemen!' Ze maken mooie dingen mee onderweg en leren klanten steeds beter kennen. Maar ook verdriet komt dichterbij. Zo zijn in het afgelopen jaar twee klanten overleden, dat maakte diepe indruk.

Met de bloemen verdienen de meiden een leuk inkomen. Ze kiezen er ook weleens voor om de hele opbrengst te doneren. Zo verkochten ze een tijdje geleden een aantal weken de bloemen om geld op te halen voor de hulp in Oekraïne.

Veel succes met de verkoop bloemenzusjes!

Wilt u ook bloemen bestellen?
App dan naar 06-16199580

Kwekerij Op 't Hof

Mijn naam is Geert op 't Hof en ik ben 46 jaar oud. Mijn vrouw is Angelique op 't Hof-Bouman. Zij komt uit Aalst. Met haar zit ik in een maatschap. Ons huwelijk is gezegend door de Heere met 8 zonen en 2 dochters.

Ik ben geboren in Hedel, daarna zijn we verhuisd naar Ouddorp. Ik was toen 3 jaar en heb daar vanaf mijn 9^e gewerkt bij een akkerbouwer. In mijn 14^e levensjaar zijn we verhuisd naar Nederhemert. Ik was daar in het begin niet blij mee. Ik ben toen naar de Mavo in Aalst gegaan en daarna heb ik de 4-jarige opleiding Veehouderij op de Middelbare Agrarische School in Gorinchem gedaan. De militaire dienstplicht riep, maar omdat het 't laatste jaar was voordat die afgeschaft werd, ben ik nog een jaar naar de MAS in Houten gegaan voor de 3-jarige opleiding Plantenteelt. Omdat ik alle basisvakken al had, duurde dit voor mij maar 1 jaar.

Ik wilde graag voor mijzelf beginnen, dus ben ik in mei 1995 op 2 ha aan de Molenachterdijk in Well zomerbloemen gaan telen. Dit was het begin van Kwekerij op 't Hof. Nu verwerken we onze producten in een hal op het voormalige Vos-terrein.

We zijn nu gegroeid naar ruim 10 ha. Het assortiment is wel wat veranderd: We telen nu meer snijheesters, vaste planten en zomerbloemen.

Snijheesters zijn struiken waar we iedere 1 á 2 jaar alle takken van af oogsten. De levensduur is afhankelijk van het soort, maar varieert van 10 jaar tot 50 jaar. Denk aan Sneeuwbesen, Callicarpa, Prunus, Viburnum en Ilex.

Vaste planten zijn plantjes die je poot en waar je een aantal jaren de stelen die erop komen van af oogst. Denk aan Campanula, Chelone en Eupatorium.

Zomerbloemen poot of zaai je ieder jaar en oogst je ook weer in dat jaar. Denk aan Carthamus en Duizendschoon.

Ons doel is ook om het jaar rond buiten producten te kunnen oogsten en dit lukt met een gevarieerd assortiment.

Al onze producten worden naar de veiling gebracht, waar ze geveild worden. Of wat we tegenwoordig ook steeds meer doen is zelf verkopen aan bedrijven die daar weer boeketten van maken, groothandelaren en exporteurs die er dan weer voor zorgen dat het in het buitenland komt.

Al onze kinderen dragen ieder op zijn eigen niveau een steentje bij aan het bedrijf als ze vrij zijn.

Onze oudste zoon Willem is per 1 januari in de maatschap erbij gekomen. Hij hoop dit jaar van de MAS 3-jarige opleiding Plantenteelt af te komen.

De tweede en derde zonen Karel en Dirk zien meer in de techniek en bouwen en verbouwen machines en allerlei karren. Zo hebben we ook zelf een sorteerband gemaakt waar we al erg veel plezier van hebben gehad. Ook doen we het meeste onderhoud aan de machines zelf. Eén van onze zoons maakte de opmerking: "Pa, er zijn nog weinig machines die we hebben waar we niets aan veranderd hebben." Onze vierde zoon Gerrit wil graag de bouw in en die timmert allerlei vogelhokken en andere knutselwerken.

We hebben ook een vaste medewerker in dienst. En een heel aantal scholieren helpt en heeft ons geholpen om al het werk te verzetten. Veel werk is handmatig, maar wat we maar kunnen mechaniseren doen we ook.

Om het onkruid de baas te blijven maken we voor de zomerbloemen en vaste planten gebruik van biologisch afbreekbare folie. Met deze folie bedekken we de grond en maken er gaatjes in waar we de planten in zetten. Hierdoor hoeven we minder onkruid te plukken. Deze manier van telen hebben wij geïntroduceerd in de tuinbouw. Het wordt nu ook op grote schaal toegepast.

Wij hebben ook een speciale machine die we zelf gebouwd hebben om de folie te leggen. Dit doen we ook bij anderen als loonwerk.

In de snijheester is het veel werk om het onkruid de baas te blijven, zeker als je niet meer chemisch wil spuiten tegen onkruid.

We hebben zelf een tekening gemaakt van een portaal schoffelmachine die mechanisch kan schoffelen. Mijn eisen waren dat hij niet te zwaar mocht zijn, elektrisch aangedreven

moest worden en over een gewas van 1.80 m moest kunnen.

Na toch wel een poosje gezocht te hebben, hebben we een machinebouwer gevonden die het wel zag zitten om zo'n machine te bouwen. Hij draait nu het 3^e seizoen naar tevredenheid, want dit scheelt veel uren handwerk. Dit was ook een mooi innovatieproject; zeker nu de overheid steeds meer chemische middelen verbiedt om te gebruiken. Er zijn al verschillende kwekers uit het binnen- en buitenland komen kijken.

We kregen al snel in de gaten dat als je alleen maar oogst van je land, dat de kwaliteit dan achteruitgaat.

Wij proberen dat tegen te gaan door groenbemesters te zaaien op leeg land. Hierdoor houd je het bodemleven actief, je voorkomt uitspoeling van je voedingselementen en de structuur van de grond wordt beter. Maar ook door het aanbrengen van compost en dierlijk vaste mest.

Omdat wij steeds meer snijheesters teelden was het een uitdaging om de compost en vaste mest erop te brengen. We hebben dit jaren met de hand gedaan.

Doordat we steeds meer land erbij kregen, was dit eigenlijk niet meer te doen. Maar wij wilden niet met zwaar materiaal door onze gewassen rijden. Hierdoor druk je namelijk de zuurstof uit de grond waardoor je slechte plekken in je land krijgt waar de planten niet optimaal kunnen groeien. De waterdoorlaatbaarheid van de grond wordt ook een stuk minder waardoor je water op je land blijft staan. Dit is erg slecht voor de kwaliteit van de grond en bepaalde gewassen kun je niet meer telen, omdat die gevoelig zijn op de wortels. We zochten dan ook een strooier -niet te breed en niet te zwaar- die vanaf de zijkant van de kar minimaal 10 m aan één kant de compost netjes over de struiken zou strooien. Hierdoor zouden we vanaf de vaste rijpaden kunnen strooien.

Deze waren niet te koop en geen enkele machinebouwer zag het zitten wat we wilden. Maar na 3 jaar zoeken hadden we er één

Holland tot Limburg aan toe. Afgelopen winter hadden we er een leuke klus mee op de Floriade in Almere. We mochten alle perkjes een laagje bladmulch geven.

Ik vind dit loonwerk erbij doen leuk. Zeker omdat je zo op heel veel bedrijven komt waar je anders niet zo snel binnen zou komen en je kunt overal iets leren.

Als iets anders kan doordat het dan beter is voor de natuur zullen we het zeker niet laten. Hierin probeer ik door cursussen ook mijn kennis te vergroten over niet chemische bemesting en hoe we beter met de grond om kunnen gaan. Zeker over de wereld rond is daar behoorlijk wat kennis van beschikbaar. Dit wilden we ook graag openbaar laten komen in onze certificeringen. Wij zijn sinds een paar jaar zelfs "on the way to planetproof" gecertificeerd. Dit zit nog net onder Biologisch gecertificeerd. We zijn hard aan het werk om over een aantal jaren biologisch te zijn (skal gecertificeerd). Hier komt steeds meer vraag naar door een bepaalde groep mensen.

gevonden en na een half jaar had hij het prototype klaar.

Na nog de nodige aanpassingen gedaan te hebben, bleek tot onze verbazing dat we zelfs 20 m met bepaalde producten konden strooien. Dit was mooi meegenomen, want we wilden er ook loonwerk voor anderen mee gaan doen. En dan is het handig als je wat flexibel bent in de strooibreedte.

We gaan er het hele land mee door; van Noord-

Ik doe ook nog wat bestuurlijk werk. Zo zit ik in de Fpc zomerbloemen van de veiling. Hieronder vallen ook onze producten. De Fpc zomerbloemen is een groepje kwekers die de belangen behartigt van de andere zomerbloemenkwekers binnen de veiling.

Ook ben ik lid van de kwekers kopers platform binnen de veiling Plantion. Hier proberen wij de verschaling die er binnen het assortiment snijbloemen is tegen te gaan door juist in

gesprek te gaan met kopers en (oudere) kwekers en ook bij hen op het bedrijf te gaan kijken.

Ik ben ook nog bestuurslid van de cultuurgroep zomerbloemen van de LTO waar wij de belangen behartigen binnen de LTO van de zomerbloemenkwekers. En dan zit ik hierbinnen nog in de commissie duurzaamheid die zich dan bezighoudt met vraagstukken die met duurzaamheid te maken hebben.

De tuinbouw is een hele mooie sector om in te werken. Het is zo leuk dat onze jongste dochter Neline van 5 jaar al roept: Ik word ook tuinder!!

Ondanks dat we mogen zien hoe kunstig de Heere de natuur gemaakt heeft, moeten we ook ervaren dat hier het paradijs niet is.

Geert op 't Hof

Hemertse kramen

Hemert telt enkele kraampjes langs de weg.
Een bos bloemen, planten of aardbeien zijn zo gemakkelijk 'naast de deur' te koop.

Enkelen stellen zich voor!

Lokaal kopen bij de kraampjes

Molenstraat 1 – Jannekes plantenstraatje

Sinds 2 jaar staat onze dam aan de Molenstraat 1 vol met planten. We staan met planten op de markt. Toen de markt begin 2020 op slot ging en de planten thuis stonden, is het idee ontstaan om aan huis planten te verkopen. De planten komen van kwekers uit de buurt of verder weg, en van de veiling.

Ik (Janneke Tamminga) doe het met veel plezier en dochtertje Ruth vindt het ook leuk om te helpen. Van maandag tot zaterdag kan je planten halen. Maandag tot donderdag staan de plantentafels buiten, vrijdag en zaterdag is er verkoop op de Dam. Er is assortiment genoeg en staat het er net niet bij kan het altijd besteld worden.

Neem eens een kijkje op Facebook of Instagram Jannekes plantenstraatje voor een sfeerimpressie.

Molenstraat 44B

Hallo mijn naam is Arend-Jan van Heerikhuizen, ik ben 20 jaar oud en woon aan de Molenstraat. Bij ons thuis heb ik mijn plantenkraampje staan. Dat doe ik voor de hobby. Ik vind het leuk om zelf te verkopen. Dit is nu al het 2e jaar dat ik planten verkoop en de mensen vinden het prachtige planten. Ik verkoop vaste planten en lavendel, dat zijn planten die winterhard zijn en in het voorjaar weer terugkomen.

Ik verkoop van april tot eind juli. Steeds is er een ander assortiment en vanaf begin juni verkoop ik ook zonnebloemen. De producten die ik verkoop komen bij MTS Bruygom Kwekerij vandaan. Ik werk daar, en we hebben een breed assortiment aan vaste planten, lavendel en snijbloemen. Het plantenkraampje staat van dinsdag tot zaterdag aan de Molenstraat 44B. Je kunt er contant betalen maar ook met QR-code.

Het zijn prachtige planten met oog voor kwaliteit, dus kom gauw eens langs misschien zit er voor u ook iets tussen!

Nieuwstraat 4

Een bos bloemen
Een ROOS dat ben je niet,
evenmin een ORCHIDEE,
een CHRYSANT dat ben je,
die gaan tenslotte eeuwen mee.

Nieuwstraat 4 daar wonen Willery,
Caroline & Josanne
Elke vrijdag en zaterdag verkopen zij
Chrysanten vers uit de kwekerij!

*Er zijn nog veel meer kraampjes met
allerhande bloemen, vruchten en spullen.
Wandel maar eens door ons dorp!*

De vrouw met de hond

'Oma, gaan we de hond uitlaten?' Aha...ik constateer een positief genetisch bepaalde eigenschap bij mijn nageslacht. 'Ja, goed idee', zeg ik. We gaan naar het Sterrebos. 'Ik wil ook graag een hond oma', zegt mijn kleindochter, 'daar kun je mee spelen, knuffelen, uitlaten'. Ja maar lieverd', luister eens: jij woont in een hele drukke stad. En dat is niet prettig wonen voor een hond. Het kan wel, maar oma vindt het niet praktisch. Dan moet je altijd naar een hondenuitlaatplaats gaan om daar je hond te laten plassen. Of je gaat de grote stad uitrijden om buiten de bebouwde kom je hond even lekker te laten uitwaaien. En je loopt heel vaak dezelfde ronde, wat ook snel verveelt. Wij kunnen hier zo de straat uitlopen en dan zijn we in de polder...Heerlijk is dat! Nee, voor jullie vind ik het geen goed idee en jouw papa en mama ook niet. Maar misschien kun je later, als je groot geworden bent en ergens woont met veel ruimte, wel een hond aanschaffen.' Al wandelend en pratend zijn we bij het Sterrebos aangekomen. We gaan eerst even op het kleine bruggetje staan en turen in de sloot. Het water is helder. En we zien jonge eendjes, kikkervisjes en insecten. We zoeken een takje op en gooien dat in het water, draaien ons om en turen of het takje al aan de andere kant van het bruggetje tevoorschijn komt. En jawel hoor, hij drijft eronderdoor. We zoeken er nog één, en nog één. Wat een leuke bezigheid voor een stadskind. "Wie ben jij nu?", vraag ik aan haar. 'Winnie the Pooh', antwoordt ze kort en krachtig. 'En jij bent dan Christopher Robin'. 'Nou zeg, wat klinkt dat deftig. Wij hier op het dorp zeggen gewoon Pooh en Janneman', antwoord ik haar.

Ondertussen staat de hond te trekken aan de lijn, want die wil inmiddels verder lopen. Kom we lopen door. Ik wandel graag met mijn hond in het Sterrebos. Het is er rustig en mooi waardoor ik makkelijk tot ontspanning kom. En daardoor drentel ik meer dan dat ik echt wandel. Dan voel ik me net een barones die door de lanen schrijdt. Kuieren is ook wel een juiste omschrijving hiervoor. Het voordeel is dat je dan meer ziet. Zowel het ontluiken van de natuur als wel bepaalde voorwerpen.

'Heb je je happy stones nog meegenomen? Oma heeft hier in het Sterrebos al heel wat leuke en mooi geschilderde stenen gevonden. Soms liggen die in holle bomen of op de grond en tussen de takken. En laatst zelfs nog een

vergeten paasei hoog in een boom en ook een gouden armband, maar die zit nu in jullie verkleedkist. En al die stenen die ik gevonden heb, mag jij meenemen naar de Randstad om daar ergens neer te leggen, zodat anderen ze vinden en ook weer meenemen en die

verstoppert. Maar je moet wel je postcode erop zetten, zodat anderen weten waar ze vandaan komen. Eén steen komt uit Wijk en Aalburg en een andere steen, die ik hier ook in het Sterrebos gevonden heb, komt uit Odiliapeel.' 'Ik ben de mijne vergeten oma', zegt ze met een benepen stemmetje. Maar oma weet het wel. Ze heeft zelf prachtige mooie stenen gemaakt en kan daar moeilijk afstand van doen. 'Weten de kinderen en grote mensen hier van het dorp wel wat happy stones zijn?', vraagt ze mij. Tuurlijk wel, we zijn niet achterlijk. Ik heb ze hier toch ook gevonden? We lopen verder en speuren naar happy stones, maar zien er vandaag niet één. Het is er ook stil en rustig. Opeens staat ze bij de kruising stil en tuurt omhoog naar de bomen. 'Jij zegt dat dit het Sterrebos is maar ik zie helemaal geen sterren!' Och help...hoe moet ik dit nu simpel uitleggen aan een kind. 'Nou...weet je, in de achttiende eeuw werd er veel gejaagd en vanuit het middelpunt, dus waar wij nu staan, hadden jagers een goed zicht op alle paden op overstekend wild. Het is een aangelegd bos met lanen in de vorm van een ster'. Ik zucht eens diep. Wat is het moeilijk om iets eenvoudig uit te leggen, zodat kinderen het begrijpen. 'Ik vraag wel aan juf Kooijman of zij kan uitleggen aan kinderen hoe het Sterrebos is ontstaan. Zij is een juf die heel duidelijk kan vertellen. En dan vraag ik haar ook of het makkelijker is om aan

een kind, dat niets weet, iets duidelijk te maken of aan een volwassene die alles weet.' 'Oma', zegt ze verbaasd: 'je kunt toch niet zomaar dat aan een juf gaan vragen? Doe je dat dan bij haar thuis of op school?' 'Tuurlijk wel. Hier op het dorp ken je iedereen. En je weet ook waar iedereen woont. Op het dorp doen wij niet moeilijk en zeggen: 'wak vrage wou....' En op ons dorp weet je ook heel goed wat een ander doet. Op het moment dat ik dit tegen het kind zeg moet ik denken aan de spreuk die in ons plaatselijk gezondheidscentrum staat.

'Kom, we gaan weer naar huis. Oma heeft stoepkrijt voor je gekocht bij 't Kloske. Er zijn genoeg kinderen in de buurt die misschien met jou willen krijten'. Weer kijkt ze mij verbaasd aan en zegt: 'Stoepkrijten mag je niet zomaar doen hoor, dat is verboden! Mijn vader zegt dat je dat moet vragen bij de gemeente, maar ik weet niet goed wat dat is. Ik mag thuis niet stoepkrijten'. 'Dat klopt ook wel', antwoord ik haar: 'met

stoepkrijten overtreed je de wet, die zegt dat het verboden is met kalk, krijt, teer, of een kleur- of verfstof een afbeelding, letter, cijfer of teken aan te brengen of te doen aanbrengen. Maar een kind dat op de stoep krijt wordt niet als een belhamel aangezien. En hier in Nederhemert kijken we niet zo nauw hoor, hier mag jij best stoepkrijten. Trouwens....oma zou het wel heel

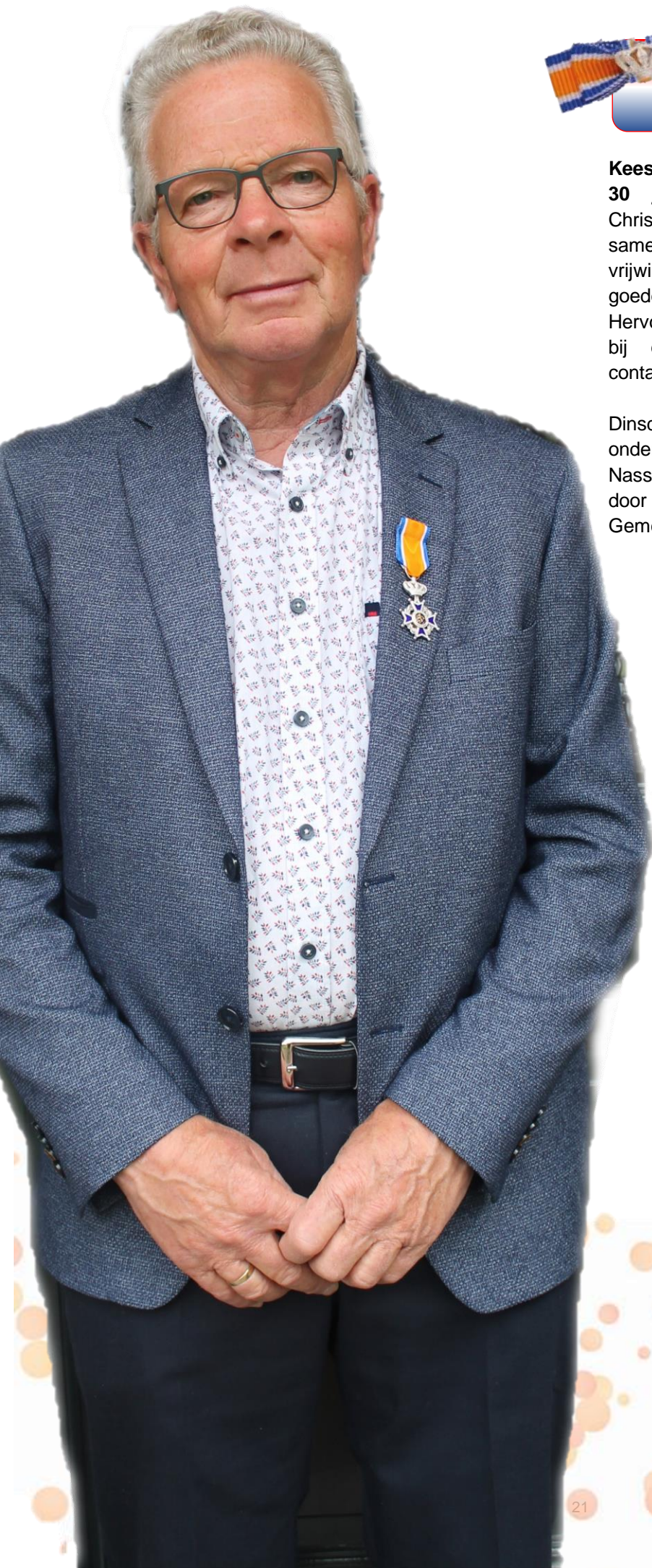

leuk vinden als er in ons dorp eens een stoepkrijtwedstrijd zou worden gehouden voor kinderen en misschien ook wel voor volwassenen'. 'Ga jij dan meedoen oma?' 'Absoluut! Kom, we gaan naar huis.....dan krijg je limonade en ik neem thee.'

De vrouw met de hond

WE DIDN'T REALISE WE WERE
MAKING MEMORIES, WE JUST KNEW
WE WERE HAVING FUN

Kees van Heijkop uit Nederhemert is al ruim 30 jaar vrijwilliger voor Dorcas, een Christelijke organisatie voor ontwikkelings-samenwerking. Daarvoor rijdt hij al jarenlang als vrijwillige chauffeur naar Oost-Europa om goederen te bezorgen. Ook is hij diaken van de Hervormde gemeente van Kerkwijk. Kees helpt bij de plaatselijke rommelmarkt en bij contactmiddagen voor ouderen.

Dinsdagmorgen 26 april werd Kees Koninklijk onderscheiden als lid in de Orde van Oranje-Nassau. De onderscheiding werd uitgereikt door Burgemeester P.C. van Maaren van de Gemeente Zaltbommel.

Kees was die dag door zijn zoon Marcel naar het gemeentehuis gelokt voor een aanvraag van een bouwvergunning voor Marcel en daar moest zijn vader bij zijn. Maar hij moest wel in een keurig net pak want dat zou meer druk leggen bij de gemeente om een bouwvergunning af te geven.

Bij het gemeentehuis op de Markt in Zaltbommel aangekomen zag Kees zijn verdere familie zitten en wist het allemaal even niet meer. Op een lintje had hij eigenlijk helemaal niet gerekend want Kees had altijd aangegeven om geen lintje te willen ontvangen, maar Kees was echt wel blij met het lintje.

Dirk Brugmans

Prachtig Eistaboek ziet het daglicht

Na jaren van voorbereiding, kon op zaterdag 16 april jl. het boek over de voormalige Eistawerf op 't Eiland ten doop worden gehouden. Ten overstaan van een paar honderd belangstellenden, overhandigde baron Dirk van Wassenaer (1952, zoon van de oprichter) het eerste exemplaar aan zijn inmiddels 92-jarige moeder. Een emotioneel moment in een stralend verlopen middag in de Speeltuin van 't Eiland. De Eistawerf, opgericht door eigenaar M.E.L. (Maurits) van Wassenaer (1929-2009), drager van de titel Baron van Wassenaer van Nederhemert, bloeide in de jaren '60 en '70 van de vorige eeuw.

Hèmerts Visserskoor

De gasten verzamelden zich deze dag nabij de haven, daar waar ooit de glimmende jachten te water werden gelaten. Onder leiding van muzikanten Edy ten Berge (hij woont op 't Eiland tegenover de kerk) en Coen Jutte

(echtgenoot van Michaëla van Wassenaer) toog het gezelschap langs het voormalige werfsterrein richting Speeltuin. Daar wachtte hen een stralende Doerak, de meest bekende kajuitboot van de Eista, welke op een megavrachtwagen was aangevoerd. Het terras vulde zich al snel met blijde gezichten. In de open tenten genoten oud-medewerkers, huidige en voormalige Eilandbewoners en andere genodigden van een kop koffie of thee met iets lekkers. Getooid met een naamsticker en een heuse EistaPet werden al snel gesprekken gevoerd, herinneringen opgehaald en verhalen uit lang vervlogen tijden opgediept. Het Hèmerts Visserskoor onder leiding van dirigent Wim Bayense zorgde voor de gezellige noot met zeemansliedjes en andere meezingers. De zon die deze middag

volop scheen maakte het feest, dat het stempel kreeg van REÛNIE, compleet.

Eistawerf

De gastvrijheid van de familie Van Wassenaer kende deze middag geen grenzen. Na de koffie liep de bediening zich de benen uit het lijf. Dorst hoefde niemand te lijden en ook hoorde je geen knorrende magen. Telkens weer werden snacks, hapjes en warme verrassingen aangeboden. Inmiddels bleek de eerdergenoemde Coen een goede ceremoniemeester. Hij kondigde op ludieke wijze diverse sprekers aan die verhalen ophaalden uit lang vervlogen tijden toen de Eistawerf nog volop draaide. We lopen een voormalige medewerker tegen het lijf, Wim van Hemert. Op de vraag waar het uiteindelijk mis is gegaan, antwoordt hij: "Wel, begin jaren '80 zaten we wereldwijd in een crisis en kreeg de gemiddelde Nederlander te maken met een

beperkt bestedingspatroon. Er werden minder boten verkocht en ook minder besteld. Onze beste medewerkers waren als eerste weg want vakmensen vonden toen (maar ook nu) altijd werk. Als lid van de ondernemingsraad wist ik meer dan ik mocht vertellen en het doet me nog

altijd pijn dat die mooie werf het uiteindelijk niet gered heeft.”

Van de partij

Een welbespraakte meneer, Nico van Lamsweerde, vertelt dat hij zich als voorzitter van de pleziervaart destijds inzette om ook de gewone man het genot te laten ervaren van recreëren op het water. Hee, daar is ook de voormalige uitbater van de Speeltuinen: Richard Kastelijn. En daar staan de broers Willy en Peter van Heemskerk, beiden werkzaam geweest op de Eista. Teun van den Assem, zijn vader was destijds bedrijfsleider, is verrast door de geweldige opkomst en geniet. De vader van Henk Blinksma is bij veel oud-werknemers zeker nog bekend: Jaap Looye, de man die verantwoordelijk was voor de betimmering in de boten. Ceel van Heijkop is van de partij, zijn broer vaart nog altijd rond met een Doerak.

Roeiboot gestolen

Dirk van Wassenaer beklimt halverwege de middag het podium. “Heel hartelijk welkom allemaal en dat namens mijn moeder, broers en zussen. Laten we niet vergeten dat het vandaag een feestdag is die in het teken staat van elkaar ontmoeten. Oud-medewerkers, praat gezellig bij. Oud-Eilandbewoners, haal herinneringen

op. Beste gasten, geniet van elkaars aanwezigheid. Ik blik met u terug op de jaren '50 toen 't Eiland ongeveer 90 inwoners kende waarvan zeker 25 junioren. Wat hebben we hier een fijne en onbezorgde kindertijd beleefd. Ons vader Maurits van Wassenaer was agrariër maar meer nog een avonturier en ondernemer. We hadden als gezin eind jaren '50 een mooie roeiboot die op enig moment weg was, beter gezegd: gestolen! Vooral voor broer Jeroen een probleem want hij moest op doktersadvies iedere dag roeien. Een geschikt bootje vinden was lastig voor mijn vader, waarna mijn moeder zei: “Waarom bouw je niet zelf een roeiboot?” Mijn vader ging met assistentie van een goede lasser aan de slag en niet veel later was de boot klaar. Het vaartuig was licht van gewicht en ‘vloog’ door het water. Het duurde niet lang of bekenden en kennissen vroegen: *kun je voor mij ook niet zo'n scheepje maken?* Eerst vijf, toen tien en het zouden er honderden worden. Het succes viel mijn vader toe want hij was creatief, tekende een mooi bootje, was praktisch ingesteld, hield van eenvoud en had gevoel voor PR, voor commercie, voor reclame. De diefstal van ons roeibootje is achteraf het startsein geworden van **Eiland Staal**, de werf die op zijn hoogtepunt ruim 130 medewerkers op de loonlijst had staan.”

De Doerak

De toespraak van Dirk duurt langer dan verwacht maar boeit de bezoekers want er wordt geluisterd: “Van het een kwam het ander, van een roeiboot kwam het tot een kajuitboot. De Doerak werd onze bekendste boot. Tekenaar Dick Lefeber wist steeds meer ruimte in de boten te creëren en de slogan *Eista Super Doerak, alles groot behalve de prijs* was geen grootspraak. De roeiboten werden verkocht voor 299 gulden en dat was voor verhuurbedrijven, vissers en recreanten een zeer aantrekkelijke prijs. De Doeraks gingen voor nog geen 20.000 gulden naar Friesland, Waalwijk, Helmond, Zeeland enz. Succes bereik je nooit alleen; vooral dankzij vakbekwame en zeer betrokken medewerkers kon de werf groeien. Op een dag als vandaag missen we, veertig jaar na sluiting van de Eista, behoorlijk wat mensen. In gedachten zijn we bij hen.”

Waar ging het mis?

Dirk gaat verder: "Vader Maurits was in die tijd niet alleen scheepsbouwer maar ook agrariër. De boerderij werd meer en meer geleid door Arie Lanser. Waar ging het uiteindelijk mis? De markt zat tegen, crisis in de jaren '80. We mochten in dit agrarisch gebied niet onbeperkt uitbreiden waardoor we ruimte te kort kwamen. De bank werd minder scheutig omdat onze orderportefeuille minder gevuld raakte. Het goede nieuws nu is: nog altijd varen er zo'n 3.000 boten die bij ons zijn gemaakt. Ik schat in dat er om en nabij 2.000 Doeraks gebouwd zijn en zeker zo'n 4.000 roeiboten."

Walter Esch, destijds rechterhand van Maurits van Wassenaer en inmiddels 50 jaar Eilandbewoner dankt Dirk voor deze geweldige middag en vraagt een groot applaus voor dit mooie initiatief van de familie Van Wassenaer.

Zoals altijd tijdens geslaagde evenementen vliegt de tijd. Is het al zo laat? Moeten we al huiswaarts keren? Ja, de reünie zit erop maar de gasten gaan niet met lege handen naar huis. Een werkelijk prachtig boek met als titel *Revolutie op het water*, wordt gratis uitgedeeld.

Verguld wordt het in ontvangst genomen. Handen worden geschud, omhelzingen ten afscheid, woorden van dank worden uitgesproken.

Over het boek

Uitvoering: Prachtig dik boek met veel foto's
Leesbaarheid: Prima, begrijpelijke taal
Sfeer: Ademt een sfeer van lang geleden in een modern jasje

Waarom kopen: Is een aanwinst voor iedere boekenkast. Bijzonder naslagwerk.

Waarom niet kopen: Wie geen binding heeft met pleziervaart en/of 't Eiland komt niet verder dan wat geblader en heeft het boek snel uit.

Inhoud: *Revolutie op het water* is een openhartig boekwerk geworden. Het leest als een spannend jongensboek. Een onervaren Baron stort zich op het bouwen van boten. De min of meer toevallige start van de Eista groeide uit tot een succesvolle onderneming. De Doerak bracht de pleziervaart dichtbij de gemiddelde Nederlander, vooral omdat de boot betaalbaar was. Toch was het niet alles goud wat er blonk want uitbreiding van de werf kreeg de handen niet op elkaar van o.a. de gemeente Kerkwijk en de Provincie Gelderland. Succes wisselde met tegenslag, goede beslissingen wisselden met missers, vreugde met teleurstelling en een wereldwijde oliecrisis in 1973 zorgde voor minder orders. Maurits van Wassenaer, in botenland meer dan eens geduid als *d'n Bron*, verkocht de werf al in 1975 waarna minder betrokken bewindslieden de stekker in 1981 uit het bedrijf trokken.

Te koop: Het boek kost 34,95 en is te bestellen via Bol.com (wordt gratis thuisbezorgd)

Tekst: Henk Poelakker

Foto's: Dirk Brugmans

Mij is gevraagd om het een en ander te vertellen over mijn werk bij de Schutse en op de Wegwijzer.

Laat ik me eerst even kort voorstellen: Mijn naam is Jan Hotting en ik ben getrouwd met Nettie (van Jo en Sjaan). Ik ben vader van Jonathan, Arianne, Jarno, Elseline en Jorick.

Momenteel ben ik werkzaam bij de Schutse in Achterberg als woonbegeleider en als conciërge op onze school de Wegwijzer.

Eerst maak ik even een stapje terug in de tijd door mijn voorgeschiedenis te vertellen. Ik ben opgeleid als meubelmaker en heb in deze branche ook gewerkt. Eerst bij een scheeps-/interieurbouwer en later bij een jachtwerf. Mijn taak bestond vooral uit het maken van kasten, bureaus, bedden, balies e.d. Ik had het al een poosje minder naar mijn zin en liep steeds tegen het halen van de deadline aan. Het bekende sneller-beter-goedkopermodel. Ik kon hier slecht mee omgaan, dus was aan het verzinnen wat ik dan zou kunnen doen. Mijn vrouw zei: "Ga eens bij de gehandicaptenzorg kijken, dat is net iets voor jou."

Ik had zo mijn bedenkingen, maar toch maar eens "vrijblijvend" rondgesnuffeld op het net. Op dezelfde dag dat ik aan het kijken was, zou die

middag een meeloopmiddag zijn bij de Schutse. Dus belde ik of ik misschien nog mee kon doen en zowaar, dat kon! Mijn idee was om me op dagbesteding te richten. Ik had natuurlijk de achtergrond in de meubelmakerij, dus dacht dat een houtgroep wel iets zou kunnen zijn.

Om een kort verhaal lang te maken: Ik kwam op een net opgestarte woongroep en kreeg het aanbod om 2 diensten mee te draaien.

Dit heb ik gedaan en vond dit erg leuk. Ik weet nog dat ik gevraagd werd om samen met een bewoner voor de groep te koken. Hier had ik weinig ervaring mee, maar het koken was goed gelukt. En zo ben ik er uiteindelijk ingerold.

Ik werk op 2 verschillende groepen (op hetzelfde terrein). De ene groep is een groep van 5 bewoners met een matige tot lichtverstandelijke beperking. De andere groep bestaat uit 8 bewoners met een licht verstandelijke beperking.

De bewoners van deze laatste groep hebben allemaal een eigen appartement en een gezamenlijke huiskamer.

Bij de eerste groep verleen ik iets meer zorg: denk aan hulp bij het haren kammen, scheren e.d.

Ook help ik met het structuur aanbrengen in de dag d.m.v. een dagplanning.

De tweede groep is vooral begeleiding "met de handen op de rug" zoals dat zo mooi heet. Deze groep is meer zelfstandig en regelt grotendeels zelf de dagindeling. Toch hebben ze hier ook wel sturing/ hulp bij nodig.

Bij een vroege dienst help je de bewoners totdat ze naar hun werk / het dagverblijf gaan. Dit betekent: Gezamenlijk eten, en eventueel hulp bij persoonlijke verzorging, klaarzetten van dingen die meegenomen moeten worden, delen van medicatie.

Een late dienst ziet er globaal zo uit: Je vangt de bewoners op die uit hun werk komen en drinkt samen koffie. Het is dan vooral een ontspannen moment en de bewoners kunnen hun verhaal van deze dag dan doen.

Na de koffie heeft elke bewoner zijn eigen programma.

Bij sommigen is het nodig hierbij te helpen, anderen zijn hier heel zelfstandig in. Het avondeten moet worden klaargemaakt, al dan niet met behulp van de bewoners. Bij appartement Zorg koken verschillende bewoners zelf, dus daar kijk je soms even om het hoekje of alles naar wens verloopt. De vaat wordt samen gedaan en daarna wordt het programma weer vervolgd.

Tussendoor heb ik vaak gesprekjes met de bewoners en komen ze naar mij toe met hun vragen of problemen. Dit probeer ik dan zo goed mogelijk op te lossen of bij de juiste persoon neer te leggen. Iemand helpen met oplossen en zorgen dat deze weer verder kan, vind ik meteen ook één van de mooiste dingen van het vak!

*Deze mensen zijn vaak zo puur,
hun dankbaarheid is zo mooi!*

Het volgende is ook weer een "contactmoment". We vullen bijvoorbeeld de menulijst in voor de komende week, of bespreken dingen waar de bewoners druk mee zijn of problemen mee hebben.

Soms kunnen de bewoners er niet zelfstandig uitkomen, maar met een beetje hulp van ons wel.

*We noemen dit: samen 100 %.
Dus niet overnemen of
afnemen, maar aanvullen!*

En meteen maar even reclame maken: Naast het vaste personeel zijn er veel vrijwilligers bij de Schutse. Vrijwilligers komen soms een paar uurtjes in de week en zijn een prachtige aanvulling op de zorg die verleend wordt.

Denk hierbij aan het vervoer, voorlezen, zwemmen, wandelen of fietsen met een bewoner.

Ook zijn er gezinnen die gastgezin worden. Een bewoner kan dan bijv. 1x per maand een dag(deel) in dit gezin meedraaien.

Naast mijn werk bij de Schutse ben ik ook conciërge bij de Wegwijzer in ons dorp. Doordat ik onregelmatig werk, kan ik dit mooi

combineren, hoewel het soms ook een uitdaging is om alles in te plannen. Van mijn werk voor de school kan ik ook erg genieten.

Ik kan hierbij mijn creativiteit kwijt en kan ook lekker met mijn handen werken. De meeste "opdrachten" worden opgeschreven in een boek, zodat ik elke week kan zien wat er gebeuren moet.

Het werk is erg afwisselend: het ene moment ben je de kleuterfietsjes aan het nakijken, het volgende moment is er een lekkage, verstopping of moet een stoel iets worden aangepast.

Speelgoed dat kapot is (zo mogelijk) repareren, een nieuw slot in de deur, iets ophangen voor een leerkracht, een kast verplaatsen of tafels en stoelen voor de leerlingen omruilen voor een grotere maat. Kortom: er is altijd wel iets te doen!

Ik vind het waardevol om mijn steentje te kunnen bijdragen en zo met elkaar te werken aan de voortgang van onze school!

Ik hoop dat jullie zo een beetje een beeld hebben gekregen van mijn werk bij de Schutse en de Wegwijzer.

Jan Hotting

Producten voor Oekraïne

Familie van den Berg is al lange tijd betrokken bij de noodhulp in Oost-Europa. Met de oorlog in Oekraïne is dit nóg actueler. Gijs neemt ons mee op reis. Gijs: 'Het is hartverwarmend hoeveel er in de afgelopen periode is gegeven, meegedacht en meegedaan! We willen dan ook via deze weg daar iedereen hartelijk voor bedanken! Woorden schieten te kort! Ook willen we ermee doorgaan en zijn spullen en giften nog hartelijk welkom, alles via de stichting Levi Harmelen! Solo Deo Gloria!'

14 maart samen vertrokken met Kees Heijkop. Na een voorspoedige reis de 15e gelost in Gerla Roemenië waar we in overleg compleet gelost hebben.

Maar er worden ook maaltijden verstrekt aan vluchtelingen. Na een terug vracht uit Roemenië en een voorspoedige terugreis zijn we donderdag avond laat weer veilig thuis.

De spullen worden daar door Oekraïense mensen uitgezocht en klaar gemaakt voor Transport naar Oekraïne maar ook uitgedeeld aan vluchtelingen ter plaatste.

26 maart weer geladen en samen met Dick Bruin de 28e maart weer vertrokken.

Ze helpen goed mee

Dinsdagmorgen gedeeltelijk gelost en weer bijgeladen in Gherla Roemenië.

Vanuit Gerla doorgereden ongeveer 7 uur naar Piatra Neant, het Moldavische deel in Roemenië waar de nood ook groot is en we eenderde van de trailer gelost hebben.

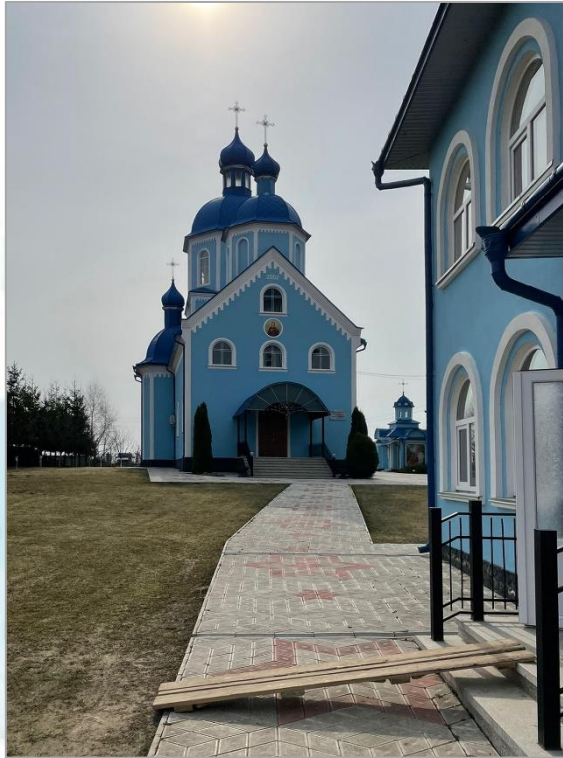
Aan het lossen

Hieronder wat algemene foto's:

Daarna vertrokken naar Siret de grens van Oekraïne waar we 's nachts aankwamen en nog uitgeklaard hebben. 's Morgens ingeklaard voor Oekraïne en werden we begeleid naar losadres bij een kerk in Hlyboka Oekraïne.

Alles in kruiwagens

De "losploeg"

De weg naar de kerk.

Rond de middag waren we leeg weer aan de grens waar we nu 8 uur over gedaan hebben om weer in Roemenië te komen. Terugladen in Oostenrijk en na een voorspoedige reis vrijdag weer in Holland en gelost bij Hartog Riet in Leerbroek. Deze sponsoren met terugvracht.

En ook Hlyboka Oekraïne gelost.

Op 8 april hebben Evert van Aalst en Gerard Vos in Harmelen geladen voor Gherla Roemenië. Ze zijn 10 april vertrokken en hebben ook een voorspoedige reis gehad

En ook weer riet terug geladen voor Hartog Riet Leerbroek

29 april heeft er een auto van E. van Wijk geladen in Harmelen voor Gherla en Piatra Neant, deze is ook gesponsord

👍 Afgelopen dinsdag hebben we weer in Harmelen geladen: een vracht ziekenhuisbedden met ertussen eten en we hopen zaterdagmiddag af te laden bij Kroonauto's, waar we ook wat mochten opslaan. We hopen 27 mei te vertrekken naar Gherla en Piatra Neant en deze rit hoopt Andries van de Schee mee te gaan.

Deze reis is gesponsord door Vos Agro

Gijs van den Berg

Beste dorpsgenoten,

Na een aantal coronajaren waarin we niet actief konden zijn met een actie voor een goed doel werd ik door mijn schoonzus Marieke op 't Hof gevraagd of ik mee wilde doen met de MAF Run Way Run sponsorloop samen met haar zwager Gerrit op 't Hof (oud-dorpsgenoot).

Hoewel ik in de winterperiode regelmatig een rondje hardloop moest er wel meer voor getraind worden en het allerbelangrijkste.... er moest natuurlijk geld voor worden opgehaald. Dus kwam als eerste in mijn gedachten op: de puddingbroodjesactie die we in het verleden al verschillende keren succesvol hebben gehouden. Denk aan (Alpe d'Huez en SamenLoop voor Hoop). Vrijdag 8 april 2022 zijn we huis aan huis langs de deur geweest om deze te verkopen. In het kort wil ik hieronder kort toelichten wat de MAF precies inhoudt en wat de actie heeft opgebracht.

Weten jullie dat acht op de tien bewoners van Papoea-Nieuw-Guinea afgesneden leeft van de buitenwereld? Onoverkomelijke bergketens en ondoordringbare jungles liggen tussen hun dorpen en de steden

Als zich een medisch noodgeval voordoet, hoe kom je dan bij een ziekenhuis? Dagen lopen met een zelfgemaakte brandcard op de schouders. De dorpsbewoners lopen waar geen wegen zijn en proberen zich met machetes een weg te banen door de jungle. Op hun schouders de last van het gewicht van de gewonde en de

verantwoordelijkheid voor zijn leven. Zullen zij het redden?

Daar! Het zachte, steeds hardere geronk van een motor: Hoog boven de boomtoppen, ergens aan de horizon zien ze het MAF-vliegtuig! Situaties die zich dagelijks afspelen in Papoea-Nieuw-Guinea!

Vrijdag 22 april hebben wij, Gerrit op 't Hof en ik deelgenomen aan de Run Way Run sponsorloop van 10 kilometer op de landingsbaan van MAF in Teuge. Samen met 148 andere deelnemers. Met deze sponsorloop hebben we geld opgehaald om zoveel mogelijk ambulancevluchten mogelijk te maken in Papoea-Nieuw-Guinea.

Ik wil iedereen nog bedanken voor het mooie bedrag dat ik heb opgehaald met de verkoop van de puddingbroodjes: € 1426.40!

Een aantal bedrijven had ons gesponsord. Daarom kwam hun (bedrijfs)naam op onze kleding te staan. Ons uiteindelijke sponsorbedrag was € 8460,00!

Kees Verheij

Met elkaar is er € 165.000 opgehaald waardoor er 687 ambulancevluchten mogelijk zijn gemaakt en 1169 mensen geholpen kunnen worden!

Uit het leven van een jonge moeder

Zo'n twee á drie keer per week is het in de badkamer een drukte van belang. Dan is het na het avondeten baddertijd. Terwijl de jongste net gewassen en schoongespoeld is, kleedt nummer 2 zich uit. Dat wil zeggen, 'mama kleedt hem uit' want na de sokken en de broek wordt het hem te lastig en schiet ik hem vlug te hulp. Het tempo zit er goed in, want voordat nummer 4 klaar is zijn we toch vaak wel een klein uur verder.

Lof voor alle moeders die er tijdens deze crisismomenten alleen voor staan! Onze papa staat namelijk vaak de vaat te doen als de kinderen in bad gaan. En moet er shampoo uit de haartjes gespoeld worden? Dan roepen we naar beneden dat de kraan beneden even uit moet.

Blijfsbaar gaan er om deze tijd meer kindjes in bad want de waterdruk is een stuk lager dan later op de avond

Vlug spoelen we de haartjes schoon, en roepen we naar beneden dat de kraan weer aan kan. Nummer 1 en 2 zijn schoon. Nu nog afdrogen en aankleden. Terwijl de jongste wat tegenstribbelt als ik haar uit het bad til, geniet nummer twee van de ruimte die ontstaat als je alleen in een teil warm water zit. De luxe van een bad hebben we niet, maar een grote plastic teil volstaat prima! In bruikleen van oma, want oma had de teil niet meer nodig voor haar kinderen. Vroeger ('t is echt bijna nostalgie) zat ik zelf namelijk ook al in deze teil. En nu dus de volgende generatie.

Terwijl ik de 'grote' zus naar boven roep om uit te kleden, droog ik de andere 2 kinderen af en trek ze lekker hun pyjamaatjes aan. Even haartjes föhnen, ondertussen stroomt er wat nieuw warm en schoon water in de teil voor 'grote' zus. Alle tijd wordt zo efficiënt mogelijk ingedeeld. Ja, daar word je als moeder vanzelf handig in!

Het gebeurt zelfs wel eens, als er even een half uurtje over is in tijd, dat ik een sopdoek pak als de jongste 2 in bad zitten. Dan poets ik de wastafel en de wc terwijl ik een oogje houd op

de kids in bad. De kinderen genieten dan even van de extra tijd dat ze mogen spelen in het water. En ik ben blij dat de wastafel weer glimt. Dat geeft voldoening zeg, 2 vliegen in 1 klap.

Helaas is die voldoening maar van korte duur. Want 10 minuten later zitten de spetters tandpasta alweer op de spiegel. Leuk zo'n elektrische tandenborstel van papa. Even proberen hoor. Knopje aan, knopje uit, knopje aan, knopje uit. Terwijl de spetters in het rond vliegen, trekt nummer 2 wel een heel bijzondere conclusie.

Geïnteresseerd staat hij zichzelf te bekijken in een handspiegeltje. 'Mijn tandjes zijn goed gepoetst mam' om vervolgens in verwondering te ontdekken:

'Kijk nou mam, ik heb achter in mijn keel een steunpaaltje'.

Nou jongen, kijk, mama heeft dat ook, en papa, iedereen heeft zo'n steunpaaltje. Dat is je huig'. Na een grondige controle constateert zoonlief dat inderdaad iedereen een steunpaaltje in de keel heeft.

Terwijl ik nog schuddebuik van het lachen vergeet ik de vieze spetters op de spiegel, ik vergeet even dat ik moe ben en er nog twee kinderen schoon gewassen moeten worden. Wat zijn ze leuk die grappige uitspraken van kinderen. Opschrijven hoor mama's, want het is heel waardevol voor later!

Nieuwe juffen en meesters op de "Wegwijzer"

Naam: Carlijn Vervoorn

Leeftijd: 19

Gezinssituatie: Ik woon nog heerlijk thuis bij mijn ouders

Woonplaats: Zuilichem

Opgegroeid in: Zuilichem

Anderen omschrijven mij vaak als: Gezellig, lief en creatief

In mijn vrije tijd doe ik graag: Ik rijd graag paard en speel piano. Op dit moment heb ik daar echter niet zoveel tijd voor,

en zit ik in mijn vrije tijd vooral te werken aan mijn opleiding... En natuurlijk 'uit' met mijn vriend; wandelen op een mooie locatie en daarna een hapje eten.

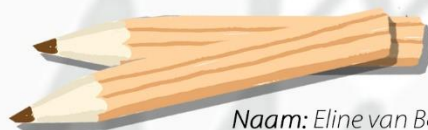
Opleiding/loopbaan: Ik heb in Poederoijen op de basisschool gezeten. Daarna heb ik de Havo gedaan op de Gomarus in Gorinchem. Na het behalen van mijn middelbare school diploma ben ik naar de Pabo gegaan. Na een halfjaar ben ik overgestapt naar AD-Pedagogisch educatief professional. D.V. aankomend februari hoop ik hiervoor mijn diploma te behalen, en a.s. september hoop ik ook te starten met de opleiding "Jonge kind specialist".

Het mooiste aan mijn beroep is: Het contact met de kinderen en het team. Ook het leren van allerlei vakken en sociale vaardigheden aan de kinderen is heel mooi.

Mijn lievelingsvak is: Wereldoriëntatie!

Nederhemert heb ik leren kennen als:

Een gezellig en gemoedelijk dorp waar iedereen elkaar kent en voor elkaar klaar staat.

Naam: Eline van Berchum

Leeftijd: 21

Gezinssituatie: ik woon nog thuis bij mijn ouders en tweelingbroer.

Ik heb één getrouwde broer en zus en mag mezelf twee keer tante noemen van een lief neefje en nichtje.

Woonplaats: Werkendam

Opgegroeid in: Werkendam

Anderen omschrijven mij vaak als: zorgzaam en een doorzetter

In mijn vrije tijd doe ik graag: lezen, gezellige dingen doen met mijn vriend(innen) en winkelen

Opleiding/loopbaan: ik heb vwo gevolgd op de Gomarus in Gorinchem. Na 6 jaar heb ik gekozen om de Pabo te gaan doen, omdat het werken met kinderen mij erg aansprak. Eerst volgde ik de vwo-route op voltijd. Daarna ben ik overgestapt naar deeltijd, zodat ik mijn studie kon combineren met het werken op de Wegwijzer in Nederhemert. Hierdoor heb ik ontzettend veel mogen leren zowel tijdens de colleges als in de praktijk. Recent heb ik mijn opleiding aan de Pabo mogen afronden.

Het mooiste aan mijn beroep is: de relatie die je samen met de kinderen opbouwt. Je bouwt samen aan een fijne en prettige sfeer in de klas en van daaruit kan je zoveel leren van en met de kinderen. Het mooie aan kleuters vind ik hun openheid en aanhankelijkheid. Ze zijn zo puur en geven zoveel mooie momenten en herinneringen aan je terug!

Mijn lievelingsvak is: rekenen

Nederhemert heb ik leren kennen als: een warme plaats, waar iedereen voor elkaar klaarstaat en je er voor elkaar bent.

Nieuwe juffen en meesters op de "Wegwijzer"

Naam: Daniëlle van Zijtveld

Leeftijd: 20 jaar

Gezinsituatie: Ik woon bij mijn ouders; 3 getrouwde zussen, 1 broertje.

Woonplaats: Zuilichem

Opgegroeid in: Zuilichem

Anderen omschrijven mij vaak als: Gezellig en spontaan.

In mijn vrije tijd doe ik graag: in mijn vrije tijd wandel ik graag een rondje met vriendinnen of lees ik een boek.

Opleiding/loopbaan: Ik zit in het eerste jaar van de Pabo, die volg ik via de duale route.

Het mooiste aan mijn beroep is: Kinderen een leuke schooltijd geven en de kinderen helpen om te ontwikkelen.

Mijn lievelingsvak is: Handvaardigheid.

Nederhemert heb ik leren kennen als: een leuk en gezellig dorp!

Naam: Willemijn Vervoorn

Leeftijd: 18

Gezinsituatie: Thuis zijn wij met z'n tiene. Ik ben de derde van acht kinderen. Ik heb een zus, een broer, broertjes, zusjes, en een lieve vader & moeder.

Ik woon en ben opgegroeid in: Poederoijen.

Anderen omschrijven mij vaak als: Enthousiast, Spontaan en Flexibel

In mijn vrije tijd doe ik graag: bezig zijn met gezellige mensen om mij heen. Ik hou van de natuur en ik lees graag een mooi boek. Verder klets ik ook graag en veel, dus daar gaat veel tijd aan op..)

Opleiding/loopbaan: Ik ben hard aan het oefenen voor de rekentoets zodat ik aankomende september de Pabo opnieuw mag beginnen.

Het mooiste aan mijn beroep is: het krijgen van een band met de kinderen, waardoor ik fijn les kan geven en de kinderen veel kunnen leren. Ook de momenten met de kinderen rondom Gods woord vind ik waardevol.

Mijn lievelingsvak is: Muziek

Nederhemert heb ik leren kennen als: een gezellig en gemoedelijk dorp, met veel leuke kinderen..

Nieuws uit groep 2A

Daar zijn we weer met wat nieuws. In de vorige editie van de dorpskrant stond niks over onze groep, maar nu hebben we weer heel wat beleefd.

We werkten over het thema: het restaurant. En waar leer je nu meer van dan op een bezoek gaan bij een echt restaurant. Maar waar vinden we dat in de buurt? Jawel in Aalst, bij Tr3s. We hadden een mailtje gestuurd met de vraag of we mochten komen en jawel hoor, we waren van harte welkom.

Donderdag 24 maart was het zover. Om 10 uur kwamen de moeders en één oma aan die met ons mee zouden gaan. We stapten snel in de auto, gordel om en op weg naar Aalst. Wat

werden we hartelijk ontvangen! We kregen eerst een rondleiding door het hele restaurant. We begonnen in de kelder. Wat was de diepvries groot! We pasten er zelf nog bij maar in het weekend zit hij helemaal vol, zei de mevrouw. En een hele grote koelkast (koelcel) was er ook. We gingen een verdieping hoger en daar was de keuken.

We zagen al een kok aan het werk. En wat een grote pannen, lepels en wat veel bakjes. Maar de mevrouw vertelde dat ze zoveel bakjes nodig hebben omdat ze geen gewoon restaurant zijn maar een tapas restaurant.

Dat betekent dat je een aantal gerechtjes uitkiest van de menukaart en daar krijg je dan een klein beetje van op een bordje of in een schaalje. Zo kun je heel veel proberen en proeven.

Wegwijzernieuws

In de keuken stond ook een grote afwasmachine en een koelkast met een heleboel lekkere toetjes.

Na alles goed gezien te hebben, gingen we naar boven. Daar was het restaurant. De mevrouw liet ons zien hoe de tafel netjes gedekt werd en waar alle glazen voor zijn. De glazen hangen op

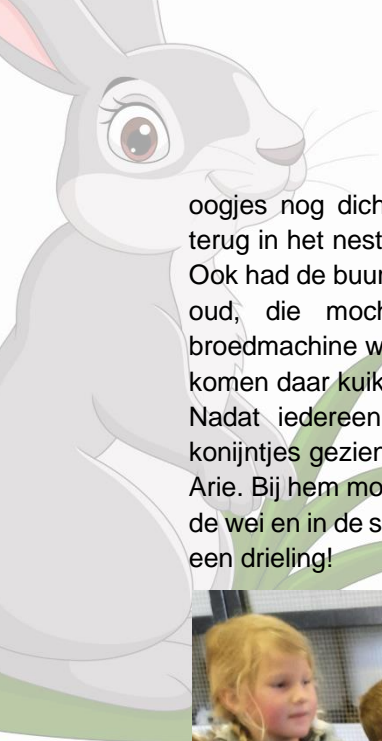
zijn kop aan een rek om te drogen, zo komen er geen vlekken op het glas.

Buiten is een groot terras. Daar mochten we gaan zitten. En o, wat een verrassing! We kregen een heerlijke zak friet en lekker drinken. Met een volle buik gingen we weer naar huis. Wat een leuke en leerzame morgen was dit!

In groep 2 leren we ook letters. In de afgelopen weken de k van konijn en de l van lammetje. Daar hoort natuurlijk een echte lente-excursie bij.

Dinsdag 29 maart om 10.15u kwamen we aan bij juf Bok en kregen we lekker drinken met een lente-koekje. De helft van de klas was naar de buurman van de juf en mocht daar jonge konijntjes aaien. Wat lief en schattig! Er waren hele kleine konijntjes, pasgeboren, met hun

oogjes nog dicht. De buurman legde ze snel terug in het nest anders kregen ze het te koud. Ook had de buurman jonge duifjes van een dag oud, die mochten we ook zien. En de broedmachine waar eieren in zaten. Binnenkort komen daar kuikentjes uit.

Nadat iedereen iets lekkers op had en de konijntjes gezien, gingen we op weg naar boer Arie. Bij hem mochten we de lammetjes zien. In de wei en in de stal. Er waren zelfs schapen met een drieling!

Ook mochten we twee lammetjes de fles geven, maar we moesten de fles wel snel doorgeven want ze dronken zo gulzig dat de fles heel snel leegging. Wat was het leuk bij de lammetjes! Maar helaas moesten we toch weer naar school. We keken nog even in de tuin van boer Gerrit van Genderen naar alle mooie lentebloeiers.

Daarna liepen we in een lange rij weer terug naar school. Wat een leuke en leerzame morgen was dit!

Hartelijke groeten,
Groep 2A en juf Bok

Getrouwd!

Jarnick van Doijen & Willemieke de Kock

2 juli 2021

Kees van Doijen & Rianne van Dam

27 mei 2022

Getrouwd!

*Jan Klop
&
Leoniek van Maaren*

25 maart 2022

*Marleen Vos
&
Bart Hotting*

9 juni 2022

Een wonderlijke droom

Jarenlang had een eenvoudige prediker in Nederhemert gewerkt. Hij had het Woord verkondigd, de zieken bezocht, de kinderen onderwezen, kinderen gedoopt, het Avondmaal bediend, de doden begraven. De gemeente was trouw, daar had hij niet over te klagen. Maar er werden geen mensen bekeerd. Het bleef stil in de gemeente. Hoe zou dat toch komen? Was hij zelf de oorzaak?

Ongedacht kwam er verandering. Het begon met een oude vrouw die al jaren in stilte tot God geroepen had. God kwam over om haar ziel te redden en ze kon daar niet van zwijgen. Mensen kwamen luisteren in haar huisje naar wat God gedaan had aan haar ziel. De mensen die dat hoorden, kwamen tot de ontdekking dat God leeft en dat Hij nog steeds werkt! Er werd over gepraat. Heb je het gehoord? Vrouw B. is tot God bekeerd!

Niet lang daarna kwam een jonge man tot inkeer. Hij leefde werelds, zoals zoveel jongeren in Nederhemert. Zondags in de kerk en maandag in de keet. Maar daar kwam verandering in. Hoe dat kwam begreep hij zelf niet. Maar het ging tot hem doordringen dat hij sterven moest en niet sterven kon. In de keet zag je hem niet meer, en slapen in de kerk was er niet meer bij. God kwam afrekenen met deze jongen, maar toen hij verloren ging werd hij behouden, eeuwig behouden. Ook deze jongen kon niet zwijgen, maar hij sprak over wat God gedaan had aan zijn ziel.

Dat was de aanleiding dat er verandering kwam onder de jongeren. Voor die tijd was bijna niemand van hen echt geïnteresseerd in God en Goddelijke zaken. Maar toen een van hen door God in het hart gegrepen was en ook vrijmoedig getuigde, begon het tot hen door te dringen dat het *WAAR* was wat in de Bijbel staat en dat ook zij bekeerd moesten worden en ook konden worden. Na de dienst gingen de gesprekken niet meer over wereldse dingen en tijdelijke zaken, maar ze spraken met elkaar over de dingen van de eeuwigheid.

Op de catechisaties kwamen de kinderen en jongeren met wezenlijke vragen. Kan ik nog zalig worden? Ik heb zo gezondigd, kan ik nog gered worden?

Ondertussen waren zondags alle zitplaatsen in de kerk bezet en ook de weekdiensten werden druk bezocht. De vraag kwam of er niet elke week een dienst belegd kon worden? Niemand sliep onder de dienst, niemand keek ongeïnteresseerd voor zich uit. Het Woord werd ingedronken als water.

Daarna werden er meer zielen gered. Er waren ouderen bij en jongeren. Ook onder de kinderen kwam er verandering.

Een handjevol kinderen van de basisschool kwam in het verborgen samen om samen te bidden.

Kinderen kwamen met vragen naar hun ouders toe: ik kan niet sterven, hoe moet ik bekeerd worden? Voor sommige ouders is dat het middel geweest om ze tot ontwaking te brengen. Ze dachten: straks is mijn kind bekeerd en ik ga naar de hel. Ze zijn tot God gaan roepen en konden niet meer ophouden. De mensen die gered waren, konden vertellen wat God aan hun ziel gedaan had, dat Hij hun zonden vergeven had. Ze zochten elkaar op, en vele mensen kwamen luisteren naar de grote werken Gods.

Langzamerhand kwam er een zichtbare verandering. Vakanties waren niet meer in trek, de kerk wel. Televisies werden kort en klein geslagen en bij het grofvuil gebracht. Velen hebben hun smartphone weggegooid, met groot verdriet dat ze zoveel van hun kostbare tijd daarmee verknoeid hadden. Anderen gebruikten hem alleen nog maar om de Bijbel te lezen of preken te luisteren. Mensen spraken hun onkerkelijke burens aan, de meesten luisterden met aandacht, maar anderen vonden Nederhemert een verschrikkelijk dorp worden, want iedereen was bezig met zijn of haar onsterfelijke ziel.

Van buitenaf kwamen steeds meer mensen naar Nederhemert om te kijken of te luisteren wat hier aan de hand was. Sommigen kwamen om te spotten, maar anderen kwamen onder de indruk, want ze ondervonden iets van de werkelijkheid van Gods genade. Toch begon de ernst langzaam wat af te nemen. Er waren ook jongeren en ouderen die heel ernstig geweest waren, maar bij wie het later is overgegaan. Toch zijn er mensen werkelijk tot God bekeerd, en dat kon je merken aan hun leven. Je kon aan hen merken dat God in hun leven gekomen was

en dat ze Zijn liefde werkelijk geproefd hadden. De jongeman die als een van de eersten bekeerd was, is niet oud geworden. Hij was vroeg rijp voor de hemel. Veel had hij gesproken in zijn leven, maar op zijn ziekbed was hij vaak aangevochten en sprak hij weinig. Kort voor zijn dood brak de zon weer door de wolken heen. Zijn laatste woorden waren: *altijd bij de Heere zijn!*

Toen ontwaakte ik, en zie, het was een droom.

Ds. J. van Meggelen

Oproep

Redacteur voor 't Eiland gezocht!

We zijn op zoek naar iemand die voor onze Dorpskrant artikelen wil schrijven die betrekking hebben op 't Eiland.

Dat kan een interview zijn met een nieuwe bewoner, een verslag van een bijeenkomst, een historische bespiegeling enz.

Henk Poelakker heeft deze functie de voorbije jaren ingevuld; hij ziet graag dat iemand de pen van hem overneemt.

Interesse? Neem a.u.b. contact op met Henk Poelakker of met iemand van onze redactie.

Van een schippersvrouw

'De Jannie komt de haven van 's-Gravendeel ingevaren en gaat richting de auto-afzetplaats'.

Het is dinsdagavond als Albert de andere schippers informeert over onze vaarrichting via de marifoon. Het is al druk in de haven, morgen is het namelijk Koningsdag! Ook wij hebben een dagje vrij voordat we donderdag de werf opgaan. Die woensdag vertrekken we richting Nederhemert, op naar de zeepkistenrace... Anton, ons neefje en tevens onze matroos, gaat ook mee strijden samen met zijn neef. De afgelopen weken zijn ze druk bezig geweest om de zeepkist zo snel mogelijk te krijgen, vol enthousiasme hebben we alle vorderingen

gehoord. En het blijkt niet voor niets, samen winnen ze de race! En dan is het zover, we vertrekken richting het schip. Die avond gaat de auto er weer op en varen we richting Rotterdam, waar we de volgende dag de werf op gaan.

Het is donderdagmiddag en hoog water als twee sleepboten richting het schip varen. 'Daar gaan we, nu gaat het gebeuren' hoor ik Albert tegen Anton zeggen. Het is de eerste keer dat Anton de werf mee gaat maken, hij vindt het allemaal erg interessant. 'Zo schipper, we komen je halen', een werkman klimt bij ons aan boord en de sleepboten worden aan ons schip gekoppeld. In de stuurhut zet ik alle motoren en generatoren uit, want straks gaan we helemaal het water uit. De sleepboot laat zijn motoren hard brullen en langzaam komt er snelheid in het schip. Zo varen we richting de helling van de werf. In het water liggen karen met boven het water uitstekende palen, de sleepboten varen ons daar precies boven en duwen het schip tegen de palen aan. Er worden touwen gezet en de sleepboten worden losgekoppeld. De karen zijn gekoppeld met staalkabels aan lieren op de wal en zo worden we het water uitgetrokken. Daar ligt ie dan, als een vis op het droge. 'De trap nog zetten en dan gaan we hem schoonspuiten schipper'. De onderzijde van het schip is namelijk op sommige plaatsen aangegroeid met alg. Met een hogedrukspuit wordt de gehele onderzijde en de zijkant tot de waterlijn schoongespoten, die avond zijn de

werkmannen er tot half negen mee bezig. 'Precies bedtijd voor jou als ze klaar zijn' zeg ik tegen Anton. Hij kijkt er maar treurig bij. 'Ja, lekker naar bed gaan want morgen moeten we hard werken, dan gaan we de zijkanten van het schip teren met een roller'. Die dag zie ik de foto's voorbij komen. Hij is vol aandacht bezig met het schilderen. Ondertussen spuiten de werkmannen de onderzijde van het schip in de teer. Ik ben die dag naar Nederhemert, een schip interen zit er voor mij niet meer in met mijn zwangerschapsbuik... Samen met mijn nichtje ga ik die middag gezellig shoppen voor de baby. Het is al rond etenstijd als we de winkel uitlopen. 'Nu moet je nog Appie bellen dat ie de oven aan zet, want ik heb wel trek' zegt ze. Eenmaal terug aan boord zet ik vlug de lasagne in de oven en showt Arieke wat we allemaal gekocht hebben. Die avond vertrekken we richting de verjaardag van mijn broer en gaat ons nichtje weer met haar ouders naar haar huis. De tijd op de werf gaat vlug, elke dag zijn mijn mannen en de werkmannen druk bezig met allerlei klusjes. De schroef van het schip is ook voor onderhoud weggebracht, maar de werf is al eerder klaar dan de schroef. Daarom gaan we die maandag weer het water in zonder schroef. De sleepboten slepen het schip naar de wachtpalen om ons die woensdag weer te verslepen naar het dokje. In een dokje gaat alleen het achterschip omhoog.

Het achterschip wordt dan in een soort bak gevaren, deze kunnen ze laten stijgen door middel van lucht waardoor het achterschip droog komt te liggen. Het is al middag als de schroef er weer aanzit en we langzaam het water inzakken. Eindelijk is alles klaar... De motor wordt gestart, 'net een muzikje hé, Toontje?' Anton moet er om lachen. 'Hij heeft het gemist zeker' zegt ie tegen mij. We varen de Waalhaven uit richting de Sint Laurens haven. Die avond laden we chroomzand uit een zeeboot. Het is al laat voordat we vol zijn. De volgende ochtend vertrekken we richting Duisburg. 'Als jij gaat sturen dan gaan Anton en ik het schip boenen', zegt Albert tegen mij, 'Het schip is toch niet zo heel vies?' zegt Anton met een onschuldig gezicht... Ze zijn er bijna de gehele dag druk mee, zo vies is alles! Vrijdagmiddag komen we aan in Duisburg. Zaterdagochtend zijn we leeg en na het middageten gaan we richting Nederhemert om Anton naar huis te brengen. Zodra we binnenstappen wordt er gevraagd: 'Mag ik in de volgende vakantie mee?'. 'Je mag wel komen logeren, maar dan hopen we al wel in Nederhemert te liggen' zeg ik. Op het moment van schrijven is het zover, de vakantie is begonnen en de eerste logeés hebben we al gezellig aan boord gehad. Nu is het wachten begonnen tot de baby zich aandient...

Jannie Bernouw – van Genderen

Familie Van Loon

De familie Van Loon kan bogen op een lange bekende stamboom.

De oudst bekende Van Loon was ene Hendrik, in het jaar 1550 geboren in Ammerzoden. De wortels van deze familie liggen dus in die buurt. Er zijn ook Van Loons die in Wordragen, Well en Slijkwell hebben gewoond. De vroege geslachten van deze familie bekleedden af en toe hoge bestuurlijke functies in Ammerzoden. Zij waren o.a. schepen en burmeester.

Bekende 20^e -eeuwse telgen uit deze familie zijn Jacob (Japke) van Loon, destijds getrouwd met Ottelien v.d. Werken. En verder zijn onder ons nog wel bekend Wim en Cathrien van Loon en hun ouders Piet en Jenneke (Jen) van Loon. Jen heette met haar eigen achternaam Van Ooijen. Op Maasdijk 90 (tegenover mijn geboortehuis Maasdijk 13) woonden Wim en Letta van Loon. Wim is in 1964 jong overleden aan een ongeneeslijke ziekte, Letta is in 2015 op hoge leeftijd overleden. Hun zoon Piet woont in Aalst.

Wims broer Cathrien, getrouwd met Ad de Koning, woonde met zijn gezin op Maasdijk 6. Er waren ook nog twee zussen van Wim en Cathrien: Jans en Gerritje (Gèèr). De beide broers waren fervente liefhebbers van muziek en waren actief lid van de muziekvereniging 'Concordia'. Wim werkte als vrachtwagenchauffeur bij de Coöperatie en Cathrien werkte in de smederij bij Jan Pieter Vos. De kinderen van Cathrien en Ad wonen voor een deel in Hèmert, meen ik te weten. Dat was het dan wat de Van Loons betreft.

Ik ga verder met een andere bekende Hèmertse familie nl. de familie

Dorruiter

Van de bekende bakkersfamilie uit de 20e eeuw wonen naar mijn waarneming nauwelijks nog nazaten in Hèmert. Maar omdat ze een bekende familie van vroeger zijn, haal ik hen toch voor het voetlicht. Als ouderen kennen wij

Hannes en Jaap den bakker, de twee broers die de bakkerij runden op Molenstraat 1 en 3. En later zelfs een koekjesfabriek die er volgens Google Maps nog steeds staat al zullen er nu geen koekjes meer worden gebakken.

Hannes en Jaap waren met twee zussen getrouwd: To en Wim v.d. Haart, afkomstig uit Sprang-Capelle. Op de dorpsfilm van 1963 staat het interieur van hun tjokvolle winkel uitvoerig uitgebeeld.

De jongere generaties Dorruiter hebben hun vleugels uitgeslagen en wonen niet meer in Hèmert, zover ik weet. Onder Zuilichem woont in ieder geval Gerda v.d. Werken-Dorruiter van wie menige Hèmertse autorijles heeft gehad. Haar neef Anton was getrouwd met Nesia Hobo en is in 2014 (evenals Nesia in 2015) overleden. Zij woonden in Woudrichem.

De oudst ons bekende Dorruiter was een Jacob uit 1750, waarvan we weten dat hij in Heusden is overleden. Hij was kleermaker bij het regiment Zwitsers te Bergen op Zoom, dus heel wat anders dan broodbakker. Zijn zoon Johannes Christiaan, geboren in 1791, was de eerste broodbakkende Dorruiter. De Dorruiters woonden vooral boven de Waal: in Herwijnen en Vuren, maar ook op andere plaatsen. Johannes Dorruiter, geb. in 1848 en de opa van Hannes en Jaap de bakker kwam in Hèmert terecht als broodbakker. Sinds die tijd bakten de Dorruiters het brood voor een deel van de Hèmertse mensen. Gerrit Dorruiter, de vader van Hannes en Jaap overleed op 40-jarige leeftijd. Zijn weduwe Maaïke v.d. Vliet hertrouwde met Marinus Vos (Marinus de smid), weduwnaar van Govertje Dorruiter. De familie Dorruiter is dus ook verbonden met de familie Van der Vliet. Hannes en Jaap waren neven van o.a. Toon v.d. Vliet, de vader van Arie. Dat is het wat betreft de Dorruiters. Ik vraag nu uw en jullie aandacht voor een andere kleinere Hèmertse familie:

Kant

De oudere Hèmertsen zullen zich ongetwijfeld Ammie Kant herinneren, die zijn accountantskantoor had op Schoolstraat 1. Zijn stamboom gaat terug tot diep in de 16e eeuw tot in Rijswijk (bij Giessen). Floris Gerritse Kant van 1560, was in 1602 'geërfde van Uppel' en schout van Rijswijk. Uppel is een langgerekte bebouwde streek tussen Sleeuwijk en Almkerk. Om terug te keren naar Ammie: hij was getrouwd met Jo van Schijndel. Zijn vader was Joost Kant en was, volgens wat ik ervan weet, bij de politie.

Een andere bekende Kant in Hèmert was Corstiaan (Cost) Kant, die met zijn gezin woonde op Molenstraat 38. Cost was getrouwd met Anneke Smits. Hun kinderen zijn Ernst, Dina, Jacob en Marie.

Cost is geboortig uit Woudrichem. En inderdaad, hij is heel ver weg nog verwant aan Ammie Kant. Hun gemeenschappelijke voorouder bevindt zich ergens in de 16^e eeuw in de persoon van die schout uit Rijswijk. Toch wel verrassend. Ja, zo vind je toch wel aardige zaken om te weten.

Ik realiseer me wel dat ik voor een publiek schrijf dat voor een flink deel deze mensen niet meer kent.

Maar de ouderen zullen hen zich zeker nog wel herinneren.

Mochten de jongeren het niet goed meer weten, dan kunnen ze altijd nog bij de ouderen terecht. Dat is goed voor het onderling contact in het dorp.

Maar dat is dankzij o.a. de Dorpskrant ook nu erg goed.

Jan van Wijk

Zwerfvuil ruimen

Zaterdagmorgen 23 april werd door de Dorpsraad van Nederhemert een zwerfvuil-ophaalmorgen georganiseerd. Zwerfvuil ruimen in het buitengebied van ons dorp. Er meldden zich een aantal vrijwilligers en ook veel leden van de Dorpsraad kwamen helpen. Bij Kiki Kossmann, ook lid van de Dorpsraad, kwamen wij bij elkaar. Onder het genot van een bakkie koffie werd aan de deelnemers verteld waar men zwerfvuil kon gaan ruimen. Arie Verheij haalde samen met zijn kleinzoon Patrick de Graaff het zwerfvuil op. Materiaal om zwerfvuil te ruimen was beschikbaar gesteld door de gemeente. De medewerker van de gemeente, Richard Hak, bracht dat materiaal en zorgde er ook voor dat het zwerfvuil werd afgevoerd. Bij terugkomst om 12.00 uur werd onder het genot van een hapje en een drankje bij Kiki nog even nagepraat over deze succesvolle morgen.

Dirk Brugmans

20 vragen aan: Dirk Oomen

1. Naam: Dirk Oomen
2. Adres: Tuinstraat 5
3. Geboorteplaats en datum: Nederhemert, 04-05-1972
4. Beroep/opleiding en waarom doe je dit: Meubelmaker/LTS. 65% doe ik het, omdat het prachtig is om met hout te werken en 45% om geld te verdienen.
5. Relatie: Getrouwd met Dicky Oomen - van Genderen.
6. Hobby's: Werken, Motor rijden, Vissen.
7. Liefingsmuziek: Ik luister bijna nooit muziek, maar 1 liedje heeft me wel geraakt: "Meau" (Dat heb jij gedaan).
8. Favoriete lectuur/boeken/film/serie: Oorlogsboeken en de laatste paar jaren heel veel gelezen en gezien over The Great Reset en wat daar achter zit.
9. Doe je aan sport, zo ja welke sport en wat is er zo leuk aan: Nee geen sport.
10. Liefelingseten: Gewoon erpel, groentes en een stuk vlees
11. Waar ben je trots op in je leven: Op mijn vrouw en dochters, schoonzoons en kleinkinderen.
12. Mooiste/leukste vakantieplek: Veluwe/Achterhoek
13. Heb je ergens spijt van: Ja, dat ik mijn brommer/Honda MB5 nooit heb opgevoerd.
14. Wie bewonder je het meest en waarom: Jan van Heijkop, hij is een soort vaderfiguur geweest voor mij.
15. Leukste jeugdherinnering: Bij ome Bertus op de boerderij helpen. (tractor rijden)
16. Wie wil je ooit nog eens ontmoeten: Geen idee.
17. Waar voel je je het meest bij betrokken: Gezin en ons bedrijf
18. Wat zou je direct aanpakken als je een poosje burgemeester van Nederhemert zou zijn: Meer betrokken zijn bij de inwoners en bedrijven (korte lijntjes), huizenbouw versnellen en mensen die bezwaren of andere ideeën hebben, het advies geven om zo snel mogelijk te vertrekken uit Nederhemert.
19. Wat vind je het leukste aan Nederhemert: Alles, mannen die hard werken, vrouwen die thuis alles regelen, de vele ondernemers en winkels, de omgeving, natuur, enz. enz.
20. Aan wie moeten wij de volgende keer de 20 vragen stellen: Otto van Horssen, mijn zwager.

Ruim 36 jaar waren Ton en Nel van der Steenhoven verbonden aan de Hervormde Gemeente van Heusden en deden samen de kosterij en het beheer van de Open Hof, een gemeenschapsruimte wat naast de kerk staat.

Inmiddels woont het echtpaar alweer een paar jaar in Nederhemert. Door de corona was er van een afscheid nooit iets gekomen, maar zaterdagmiddag 21 mei was het dan toch zo ver. Ton en Nel kregen een afscheidsmiddag aangeboden die werd gehouden in de Catharijne Kerk in het stadje. Broers en zussen van het echtpaar waren ook uitgenodigd en de kerk was goed bezet met ongeveer 200 personen. Ook heel de gemeenschap van Heusden was uitgenodigd. Iedereen kende Ton en Nel. Het echtpaar werd toegesproken door Kerkvoogd G. de Hoop en Huib de Waal sprak namens de Kerkenraad van de Hervormde gemeente. Namens de Cantorij werd het echtpaar toegesproken door dhr. Rozebrand en

Refrein: In het fraaie stadje Heusden werkte jarenlang een kostersechtpaar. Heel de stad kende dit tweetal Ton en Nel stonden dagelijks klaar. Zesendertig lange jaren hebben zij de kerk met liefde gediend en voor al hun werk en inzet zelfs een koninklijk lintje verdiend.

ook vanuit de Stichting Van der Poel werden ze toegesproken met mooie woorden. Mevr. Goorde sprak namens de activiteitencommissie. Toen Ton en Nel als kostersechtpaar begonnen, ruim 36 jaar geleden, was dominee Huisman daar predikant en hij sprak het echtpaar ook toe. Vanuit de Cantorij werden Nel en Ton met enkele gezangen toegezongen.

Nel: "Het was een waardig afscheid en wij hebben het altijd met liefde gedaan."

Het echtpaar werd een wensboom aangeboden met lieve wensen voor hen. Ton en Nel waren er voor heel de gemeenschap van Heusden en maakten geen verschil wat de geaardheid van

Ton & Nel

de inwoners ook was. Iedereen kon bij hen terecht en dat werd erg gewaardeerd.

Er was geld opgehaald om het echtpaar een cadeau aan te bieden voor een Rijnreis die ze zelf mogen organiseren. Ton en Nel waren hier erg blij mee en kunnen terugzien op een mooi afscheid.

Dirk Brugmans

Kattenkwaad

Laten we eerlijk zijn we denken bij kattenkwaad al gauw aan tieners, maar het kan ook op latere leeftijd nog voor komen. Bij onze burens kwam af en toe een man logeren. Waar hij vandaan kwam weet ik niet. Hij was toen al niet zo jong meer. Maar wat ik me vooral kan herinneren, was zijn geweldige witte haardos. Soms dacht ik weleens: 'Het lijkt wel een ontplofte ragebol'. Een enkele keer had ik een praatje met hem, maar veel wijzer werd ik er niet van. Hij had wel een hobby, namelijk mollen vangen. Ik heb gezien dat hij een enorm geduld had om te wachten wanneer de mol weer ging wroeten om die daarna van het leven te beroven. Eens ging ik na mijn middagmaal weer naar het land. Daar zag ik dat intussen een mol had gewroet. Dus ik maakte die logé er op attent dat er eentje in actie was. Hij ging naar zijn gastgezin en haalde daar een stoel en een spade op. Daarna installeerde hij zich op de stoel, lekker in het zonnetje, met de spade in de aanslag. Zo gauw de mol wroette zou die eraan zijn. Half de middag riep zijn gastvrouw of hij iets wilde drinken. Ja, hij had wel dorst, maar kon niet weg, daarom bracht zijn gastvrouw hem wat. Op een zeker moment hadden zijn gastouders hem al enkele malen geroepen dat hij moest komen eten. Maar volgens hem kon dat niet, want die mol kon ieder moment gaan wroeten. Tenslotte gaf hij zich over en ging eten. Ik had alles aangehoord en hield wel van een grapje. Als ik alles van tevoren geweten had zou ik het misschien niet gedaan hebben, want het was later niet aan te horen hoe deze man tekeer ging. Terwijl hij aan zijn gastmaaltijd zat heb ik de spade, die hij bij zijn stoel had laten staan, genomen en er de grond flink mee opgewoeld net alsof de mol dat gedaan had. Toen hij van zijn maaltijd terug kwam en zag wat er gebeurd was, was hij in alle staten. Onvoorstelbaar wat hij er uitkraamde, ook naar zijn gastgezin. Als hij normaal gereageerd had zou ik hem verteld hebben dat ik de dader was, maar deze lieve man was zo over zijn kookpunt dat ik het niet aandurfde.

Gijs van de Werken

Joop en Anjo van Trigt waren op 5 mei 45 jaar getrouwd

45 jaar getrouwd

Welkom bij de Seniorengym in Hèmert

Elke donderdagochtend rond 9:30 uur komen een aantal senioren bij elkaar in het dorpshuis De Gaarde om hun conditie op peil te houden. Om 9:45 uur starten zij namelijk met seniorengym. Het is een gezellig groepje van 8 leden. Een klein groepje, en daar willen ze door middel van dit stukje graag verandering in brengen.

'We hebben een ontzettend gezellig groepje, maar het zou zo leuk zijn als er nog meer leden bij komen,' vertelt Dienneke van Steenberg. 'De groep bestond eerst uit zo'n 20-25 leden, maar door natuurlijk verloop is de groep gekrompen tot het huidige aantal van 8. Zo zijn er leden naar een verzorgingstehuis verhuisd of moesten ze stoppen omdat het niet meer ging met de gezondheid. De laatste jaren is er, onder andere door corona, eigenlijk geen aanwas meer bijgekomen. Erg jammer, want het is gezellig en beweging is goed voor je.'

Iedereen vanaf 50 jaar is welkom, maar op dit moment is de jongste 70 en de oudste 87. Jacob van Wijk (de oudste van het stel) is de enige man van het gezelschap. 'Toen ik hier begon, wist ik niet dat ik de enige man zou zijn. Als ik dat wél had geweten, had ik het misschien niet gedaan. Maar ik heb geen spijt dat ik eraan begonnen ben, want het is erg gezellig en beweging is goed voor me.'

Bets van Ooijen is het langst lid van de gym. 'Mijn zus Jo was alleen en ergens in 1999 stelde ik voor om samen naar de gym te gaan, met name voor de sociale contacten. Ze ging mee en nu, zoveel jaren later, zit ik nog steeds bij de gymclub, omdat het zo leuk is. De eerste jaren heb ik leden van de gym die niet konden rijden met de auto vervoerd en inmiddels zit ik in het bestuur van het Seniorencomité.'

'De seniorengym is erg laagdrempelig. Ook senioren die in een rolstoel zitten, of met een rollator lopen, kunnen daarom meedoen. Iedereen vanaf 50 jaar mag meedoen op zijn of haar eigen niveau. Je hoeft echt geen topconditie te hebben. Het enige wat je moet hebben is makkelijk zittende kleding. En of dat nou een jurk, broek of rok is, dat maakt niet uit. Als je je er maar makkelijk in kunt bewegen,' aldus Teonette van der Ven. Teonette is degene die al ruim 5 jaar de gymles geeft. Zij is

gediplomeerd Verenigingsleidster Gymnastiek en geeft buiten Nederhemert ook gymles aan de senioren in Hedel, Poederloijen en Zaltbommel. Via Teonette is ook Jennie Grandia bij de seniorengym in Nederhemert terechtgekomen. 'Ik zat al in Poederloijen bij de seniorengym, maar Teonette vond dat ik nog wel wat meer beweging kon gebruiken, dus zodoende doe ik hier nu ook mee aan de gym en ik vind het erg gezellig.'

Tijdens de gymles zorgt Teonette ervoor dat alle spieren aan de beurt komen. Ook het hoofd wordt niet overgeslagen, want bij sommige oefeningen moet je echt even goed nadenken hoe je ze moet doen, doordat je zowel armen als benen moet gebruiken. En de coördinatie wordt ook getraind door bijvoorbeeld het overgooien van ballen naar elkaar. 'Het is voor senioren belangrijk om in beweging te blijven, zodat ze niet vastroesten. Het kan ervoor zorgen dat senioren langer mobiel blijven. En dat hoeft echt niet met moeilijke oefeningen,' vertelt Teonette. 'De oefeningen die ik doe zijn toepasbaar op ieders eigen niveau. Het zijn niet persé moeilijke oefeningen, maar ik zorg er met mijn oefeningen wél voor dat ook spieren aan de beurt komen, die normaal niet altijd gebruikt worden.'

Er wordt dus serieus gegymd, maar ook het sociale aspect is een erg belangrijk onderdeel. Tijdens de gym wordt er tussen de oefeningen door al gezellig gekletst, maar na de gym wordt er tijd gemaakt om onder het genot van een kopje koffie of thee met elkaar te kletsen.

Seniorengym valt samen met een aantal andere activiteiten onder de Stichting Seniorencomité Nederhemert en bestaat eigenlijk al lang. Men weet het niet zeker, maar de leden van Seniorengym denken dat de Stichting Seniorencomité Nederhemert in 1997 is opgericht. Dus dit jaar bestaat het Seniorencomité al 25 jaar! De Stichting Seniorencomité Nederhemert is destijds opgericht om de sociale interactie tussen senioren te bevorderen.

Het bestuur bestaat uit 7 personen: Anneke Bouman, Dieneke van Steenberg, Arie Verheij, Kees Oomen, Adrie de Putter en Bets en Aart van Ooijen.

De Stichting Seniorencomité Nederhemert bestaat uit verschillende onderdelen, zodat er voor iedereen wel een leuke activiteit is. De activiteiten bestaan uit koersbal, gym, open eettafel en de seniorenmiddag. Alle activiteiten zijn in Dorpshuis De Gaarde, Schoolstraat 8 in Nederhemert.

Op de 1e dinsdag van de maand is het seniorenmiddag. Deze middag begint om 14 uur en kost € 5,00. Er worden dan allerlei interessante onderwerpen behandeld. Zo is er iemand komen spreken over het weeshuis in Zaltbommel, is er gesproken over ooievaarsnesten, oude gebruiksvoorwerpen en over het land IJsland. Je hoeft je van tevoren niet op te geven, je mag gewoon binnenlopen. Op de andere dinsdagen van de maand is het koersbal. Dit begint ook om 14 uur en kost € 10,00 per maand.

Op de 2^e woensdag van de maand is het open eettafel. De inloop is vanaf 11:30 uur en om 12:30 wordt begonnen met het eten. Voor de open eettafel moet je je van tevoren wel aanmelden, zodat rekening gehouden kan worden met de hoeveelheid eten dat klaargemaakt moet worden. Je kunt je hiervoor aanmelden bij Anneke Bouman (tel.: 06-12488802) en voor het eten wordt een bijdrage van € 9,00 gevraagd.

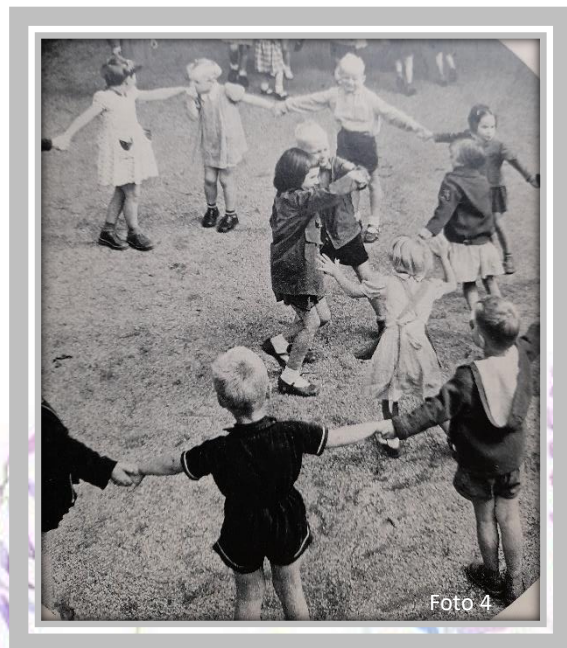
Er is dus veel te doen voor de senioren in Nederhemert. Maar vooral de senioren gym kan wel wat meer leden gebruiken. 'Met dit stukje hopen we dan ook dat we de belangstelling hebben gewekt van senioren die graag wat meer willen bewegen, maar waarvoor een echte sportclub, bijvoorbeeld fitness, een brug te ver is,' vertelt Dieneke. 'Kom gerust binnenlopen. Je mag rustig kijken of meteen meedoen. Vind je het niks, dan is dat natuurlijk prima, maar misschien krijg je er door het meedoen aan de gym wel weer een leuke, wekelijkse bezigheid bij.'

Jenny van den Broek

Aan de overkant ligt het dorp Genderen. Brabant dus, tegenwoordig de gemeente Altena. In dat dorp staat hoofdonderwijzer Blacquièr eind 1800 voor de klas.

Zijn zoon schreef halverwege de jaren vijftig van de vorige eeuw de belevenissen op die hij meemaakte in Genderen. Hij blikt terug naar dik honderd jaar geleden in het boek *Boeren van Kleidorp*. Hij beschrijft hoe het leven eind 19e eeuw, begin 20e eeuw er aan toe gaat in het rivierengebied. Met name benoemt hij de grote verschillen tussen arm en rijk, tussen dagloners en rijke boeren. De felheid waarmee dat in dit boek aan de orde komt, zorgt rond 1950 voor een golf van verontwaardiging in Genderen. Kinderen van rijke ouders schamen zich met terugwerkende kracht voor hun voorouders. Dat wat deze onderwijzerszoon aan het papier heeft toevertrouwd, kan vrijwel naadloos gelegd worden op heel veel dorpen waar het boerenleven de hoofdmoot vormde. De rijke boer die de kleine man in zijn macht heeft, de rijkard die zitting heeft in het polderbestuur, de kerkenraad en schoolbestuur. Hij kan mensen maken of breken. Toch zijn er ook dan al mensen die juist voor de gewone man opkomen: de hoofdmeester, de dominee, de buurvrouw die zich bekommert om dat zieke kind van de burens. Een van die weldoeners in het boek is Jenneke, de vrouw die jaarlijks vanuit Genderen een dagje uit organiseert voor kinderen van arme ouders. En waar gaat de reis

naar toe? Naar 't Eiland Nederhemert. In een vrije impressie citeren we de schrijver.

Wèrme voetjes

Als een van de kinderen ziek was, kwam Jenneke altijd op bezoek. Ik (de zoon van de hoofdmeester dus) herinner met nog dat ze bij mijn bed stond en me een koele hand op het hete voorhoofd legde en zei: "Waacht efkes, dan za'k oe kusse wâ opschudde..... en zijn oe voetjes wel wèrm?" Dan legde ze de dekens goed, liet me eens wat drinken en had iets voor me meegenomen wat me blij maakte. Het was niet alleen bij ons dat ze binnentrad als er een zieke was. Jenneke kwam altijd ongevraagd. Ze nam meer dan eens een tijdje een compleet huishouden over zodat de arme moeder even wat rust kon worden gegund.

Een dagje uit

Op Pinkstermaandag ging Jenneke met ons naar 't Eiland. Dat was altijd een ware feestdag want er was geen heerlijker speelplaats voor kinderen dan dat Eiland. Alle kinderen wilden mee en vroegen het aan hun moeders en die vonden het goed want bij Jenneke was het veilig. Eindelijk kwam dan de dag dat de roodgeverfde kinderwagen klaar stond. In de wagen werden enkele dikke rollen gelegd. En ook enkele hele kleine kinderen gingen erin. Daar ging de karavaan.

Jenneke duwde de wagen en wel zeker twintig kinderen gingen mee.

De stoet trok de Meerhoek in die uitkwam op de Polstraat. De gordijntjes van de arbeidershuisjes werden opzij geschoven, waarachter glimlachende bewoners. De zon

was warm, Jenneke had haar Brabantse plooiemuts al afgezet. Met z'n allen kwamen ze op de Aalburgse dijk, recht tegenover 't Eiland. De pont bracht Jenneke en de kindertjes naar de overkant.

Kasteel

"We zagen de donkere bossen waartussen het kasteel stond van Baronesse van Nagel. Eindelijk waren we bij de pomp die helder en ijskoud water naar boven bracht. We konden rusten vlak naast de herberg. Jenneke bestelde limonade en een kruik bier.

*Het Eilands bier was beroemd:
donker, zoet, oudbruin en werkelijk
heerlijk.*

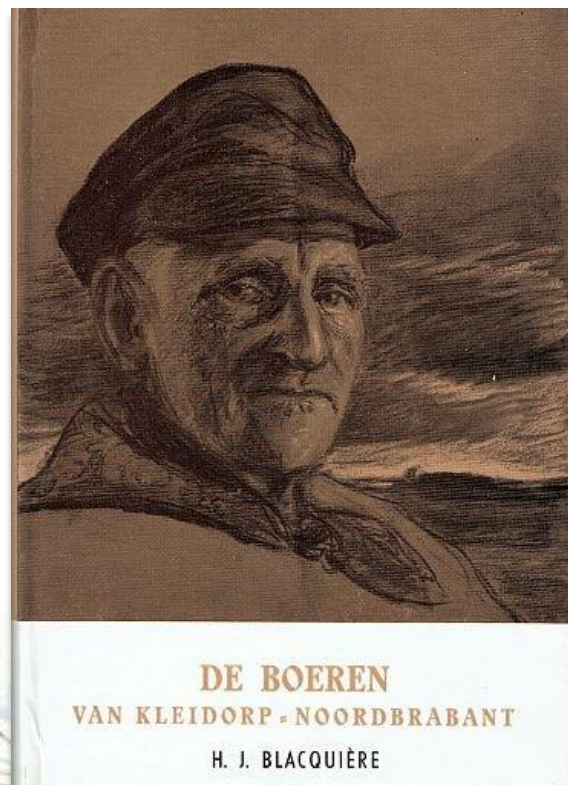
Alle kinderen kregen een glas echte limonade en Jenneke nam slokjes bier net als de grote jongens.

Dan gingen we verder rond het kasteel en zagen we dat bijzondere gebouw met zijn klimop begroeide muren, met zijn torens en koepels. Hoe mooi vonden we dat toch. Vandaar liepen we naar het Kraaienbos, dat was de mooiste speelplaats van het hele Eiland. Spelen en ravotten totdat we honger kregen. Jenneke riep ons allemaal weer bij elkaar en zo gingen we terug naar de pomp. Hier stonden banken en tafels waar we zo heel gezellig met z'n allen konden zitten. De grote rollen werden uit de kinderwagen getild. Wat een verrassing want daar zaten heerlijke pannenkoeken in. Met suiker. En het waren er wel vijftig. Er kwamen glazen en kannen met melk. Sjonge wat smulden we ervan, een groot kinderfeest. De dag liep ten einde maar we moesten nog terug

naar Kleidorp. Meer dan eens moesten we wachten op de achterblijvers. Terug over de pont, lopend over die lange Polstraat en dan eindelijk thuis. Het werd al een beetje schemerig en wat waren we moe, nee wat waren we bekaf. Sommigen van ons vielen bij het uitkleden al in slaap. Jenneke wat was je voor ons kinderen toch een lieve, goede en trouwe ziel.

Henk Poelakker

De foto's geven een sfeerbeeld en komen uit het Nationaal Archief.

Foto 1: fotograaf Van Duinen

Foto 2: fotograaf Van Duinen

Foto 3: fotograaf Willem van Poll

Foto 4: Spelende kinderen. Fotograaf Cas Oorthuys

Foto 5: Het boek Boeren van Kleidorp

Graan

In ons dorp werden vroeger op de kleine akkertjes verschillende granen verbouwd, zoals tarwe, gerst, haver en op kleine schaal rogge. Soms ook nog erwten. Tussen gerst en tarwe zat verschil. Je had winter- en zomergerst en -tarwe. Wat in de herfst wordt gezaaid is 'winter' en in voorjaar 'zomer'. Het verschil is dat wat in de herfst gezaaid wordt meer opbrengst geeft dan wat in het voorjaar gezaaid wordt. Meestal werd er tarwe gezaaid, dat bracht financieel het meeste op.

Ik kan mij nog net herinneren dat mijn vader een akkertje met erwten had gezaaid. Toen de erwten rijp waren maaide hij die af met de zeis en werd het met de hooivork op ruiters gezet om te drogen. Waar hij later met de erwten gebleven is weet ik niet meer. Die erwten waren alleen geschikt voor erwtensoep. Dat waren zulke droge bommen dat je die niet als groente kon eten. Een ding was wel zeker; als je deze erwten als groente at en er genoeg van op had, dan kon je gerust een paar dagen van huis zonder naar het huiske te hoeven, want je at je er compleet verstopt aan.

In mijn jeugd werd het graan met de hand gezaaid, maar ook met een zaaimachine. Omdat wij kleine akkertjes hadden, zaaiden wij het met de hand. De zaaimachine met het paard ophalen kostte zoveel tijd dat wij veel sneller met de hand konden zaaien. Mijn vader en ik legden een touw over onze schouders en hingen daar een emmer aan. Die emmer vulde wij vanuit een jute zak waar het zaaigoed in zat. Wij hingen die emmer aan het touw voor onze buik en namen iedere keer een hand vol graan en wierpen dat steeds voor ons uit. Mijn vader leerde mij om het zaaizaad breed door de lucht te gooien, daarmee zou het zaad het beste verdeeld zou worden. Zo strooiden wij vroeger ook de kunstmest.

Als het graan gegroeid was en het begon te rijpen, moest het gemaaid worden. Dat gebeurde met zicht en pikhaak. De maaier maaide met de zicht een stukje graan af en trok dat met de pikhaak terug

zodat er een garf ontstond. Daar stond(en) de bind(st)er op te wachten zodat die het konden binden. Ze trokken wat stengels uit de garve en bonden het daarmee. Dat heb ik ook veel gedaan, maar later toen ik wat ouder werd, moest ik mee maaïen. In de grote polders zagen in die tijd huisvrouwen en jonge meiden er naar uit dat het graan geoogst zou worden, want met het garven binden konden ze een paar extra centen verdienen. Later ging dat automatisch met machines (zelfbinders) die het graan maaïden en er tegelijkertijd een touwtje om deden.

De maaïers liepen altijd op klompen, want sloegen zij met de zicht iets te ver door, dan kwam die scherpe punt niet in hun voet maar in de klomp. Hoe het toch mis kan gaan... Ik zat op de lagere school en kwam om 12 uur thuis om te eten. Toen ik binnenstapte zat mijn vader daar met zijn linkerbeen op een stoel en een wit verband, op sommige plekken een beetje rood, om zijn voet gewikkeld. Hij had met de zicht net over de hak van de klomp in zijn hiel gemaaid. De huisarts was het dicht komen naaien en had gezegd dat hij een week rust moest houden en er zeker niet op mocht staan. Toen wij hadden gegeten, vroeg hij mij de kruiwagen uit de schuur te halen. Want, zei hij, de dokter heeft niet gezegd dat ik niet kruipen mag. Naast ons huis stond een veld met krotten en dat moest nodig gewied worden. Toen ik met de kruiwagen met mijn vader er in daar aangekomen was zei hij: "Kip me mer om en kom me strak egge wer uit school komt mer wer ophaole."

In de vorige eeuw hadden veel dorpen een tuinbouwvereniging. Ons dorp ook. Deze verenigingen kochten land- en

tuinbouwmachientjes in. Wie lid was van de vereniging kon daar materiaal huren. Dat was voordeliger dan het zelf aanschaffen omdat je het maar een paar uur per jaar nodig had. Eens per jaar hield deze vereniging een vergadering. Ik weet nog dat die gehouden werd in de naaischool. Toen het dorpshuis gebouwd was, werd de bijeenkomst daar in de koffiekamer gehouden. In de pauze kreeg men koffie en een dikke sigaar. Wilde je een tweede bakje koffie, dan moest je een kwartje betalen. Ik kan me nog herinneren dat een boertje naar mij toe kwam en vroeg of ik een kwartje voor hem had, want hij had toch wel zin een tweede bakkie. Toen ik de volgende dag thuiskwam zei mijn moeder dat die man een kwartje gebracht had.

Nu had ik leeftijdgenoten die ook naar zo'n vergadering kwamen en wij hielden wel van een geintje. Wij probeerde altijd bij het kleine ventilatortje te zitten. Als aanwezigen die rookten een dikke sigaar op staken, zag het even later blauw van de rook. Iedereen riep dan om de ventilator aan te zetten, vooral degenen die niet rookten. Wij zetten dan stiekem dat ding weer uit. Nou, je kon dan bijna niemand meer zien zitten en de een kuchte nog harder dan de andere. Op het laatst begonnen je ogen zelfs te tranen. Ik heb nog weleens geprobeerd dat tegen te houden, maar meestal lukte dat niet en liepen ook bij mij de tranen over de wangen.

Er was ook altijd een stemming. Dan vonden wij als jonge jongens het leuk de bijnaam van personen op het stembriefje te schrijven, vooral van degenen die er een hekel aan hadden. Wij hadden altijd schik, want de persoon die de briefjes voorlas verbeterde dat niet, maar las het gewoon op.

Als de vereniging een goed jaar had gehad, hield zij een verloting. De voorzitter was er een hele middag mee bezig om bij de coöperatie een mooie prijs uit te zoeken. Zoals een nijptang, hamer, zaag en nog meer van die dingen. Ik ben ook nog even lid geweest. Op het laatst was het lidmaatschap 5 gulden. Omdat de bedrijven groter werden en de boeren en tuinders al het materiaal zelf aan konden schaffen, is de vereniging opgeheven. En zo verdween er weer een stuk historie.

Maar om terug te komen op het graan... Bovengenoemde vereniging kreeg vlak na de oorlog een zelfbinder aangeboden van de HARK (Hulp Armen Rode Kruis). Deze machine

kwam uit Amerika (via het Marshallplan). Deze zelfbinder werd aangedreven door een groot en breed ijzeren wiel midden onder de machine. Om dat ding te kunnen vervoeren, kon je er aan beide zijden een as in steken met luchtbanden. Je kon er twee paarden voorzetten om er mee te kunnen maaien. Later werd er een trekhaak aan gemaakt, zodat de machine achter een tractor kon.

Deze zelfbinder had een groot nadeel. Hij maaide naast de tractor. Dus als je langs de kant begon reed je met de tractor en dat grote ijzeren wiel veel graan plat. Op grote velden was dat niet zo erg, maar op die kleine stukjes bij ons haalde dat niet veel uit, daarom bleef het in mijn tijd nog veel handwerk.

Meestal reed mijn oom met de tractor en mijn vader bediende de zelfbinder. Op een zeker moment moesten zij bij een boer ook de gerst maaien, maar er stonden zoveel distels in dat alles iedere keer verstopt liep. Er was echt geen doorkomen aan. Die boer helemaal in paniek. 'Niks aan de haand', zee mun vaoder: 'ik kom vanmiddag mee mun bruur en ik bring munne zoon mee om te bijnde en dan maaje we ut mee de zicht.'

Nou, ik 's middags mee. Toen ik van mijn vader vernam dat het gerst was schrok ik al, want die aren zitten vol met van die lange angels die overal in kruipen. Hij gaf mij wel raad om laarzen aan te doen want dan kon ik daar de broekspijpen over doen, zodat er niets in mijn kousen kwam. Gelukkig waren er meer binders, want het was niet te doen. Ik hoorde die al gauw mopperen; als ze dit hadden geweten, hadden ze die middag geen tijd gehad... Ik had een hekel aan school, maar ik vond het toch wel erg dat ik die middag vrij was. Die garven zaten vol met distels. Ik ben de hele avond bezig geweest om te proberen zoveel mogelijk doornen uit mijn

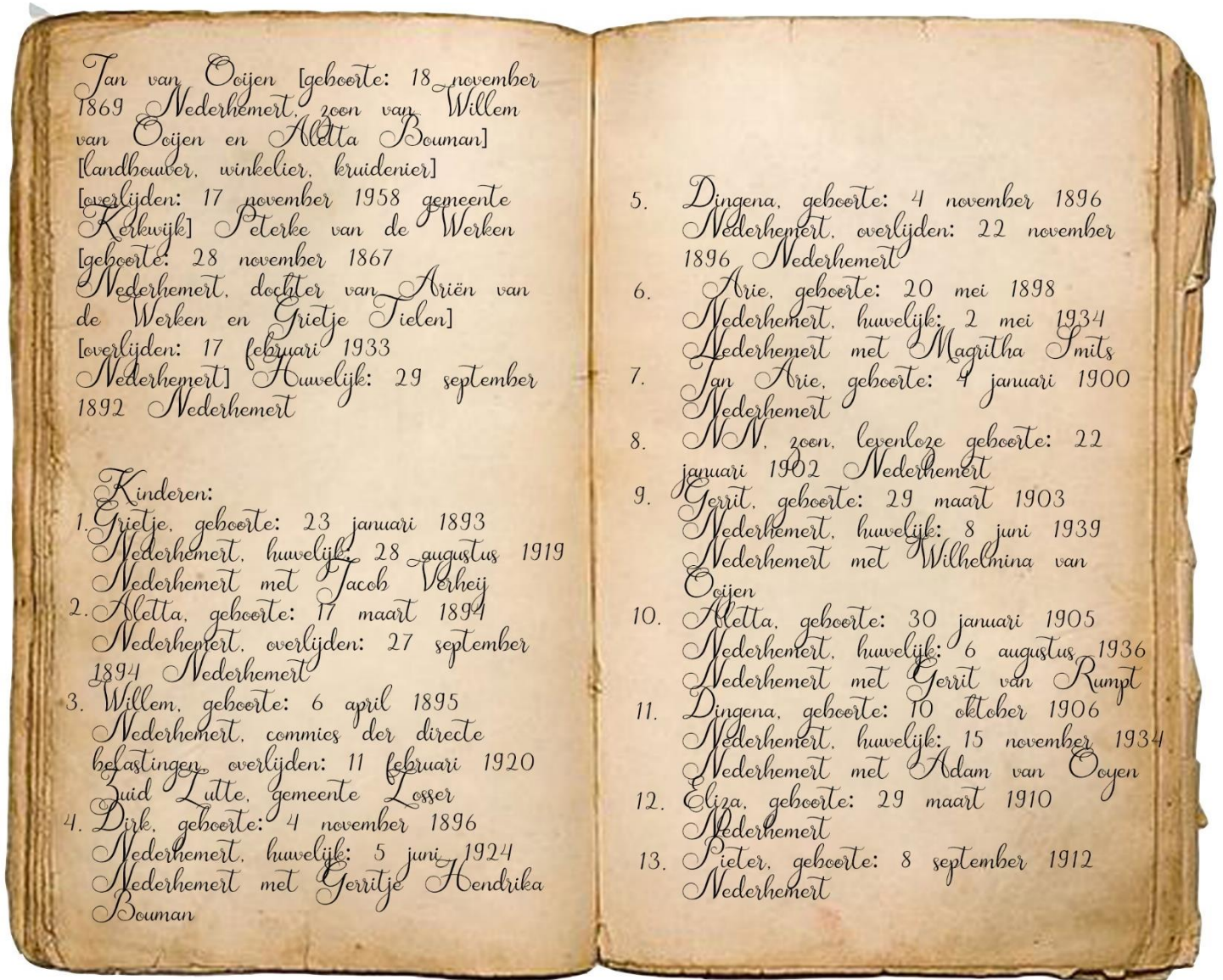
jonge armen en handen te halen. Een paar dagen later waren ze gemakkelijker te vinden, want toen ontstonden op die plekken etterbultjes. Ik weet nog dat ik tegen mijn vader heb gezegd: "Es ge vurtuon wer zoiets het lao mij ur dan buite." Ik kreeg als antwoord: "Ge mot oe eige schame want dieje boer moest tog geholpe worde en dan ur bij: daor worde

groot van." Ik weet nog wat ik teruggezegd heb. "Es ik zo groot mot worde blijf ik tog mer liever klèèn." Wanneer ik wel eens lees of hoor over doornen en distelen dan denk gelijk terug aan die middag.

Gijs van de Werken (wordt vervolgd)

In de vorige dorpskrant schreef Gijs van de Werken over begrafenissen. In dat stuk stond een afbeelding van een geslachtsboom. Die is niet volledig in de krant gekomen. Hierbij plaatsen we de afbeelding opnieuw maar nu volledig:

Leerplicht in Nederhemert

In de 19e eeuw was er een groot probleem met het schoolbezoek. Op het platteland was er in de zomermaanden veel werk. In de kleine boerenbedrijfjes was geen geld om een arbeider te betalen, maar er was toch te veel werk voor één man alleen. Dan was de gemakkelijkste oplossing om de kinderen mee te laten helpen, niet alleen voor en na school, maar de hele dag, zodat ze niet naar school konden.

In andere landen in Europa was al eerder een leerplicht ingesteld. In Engeland in 1876, in Italië in 1877 en in Frankrijk in 1882. Kinderen moesten daar tot hun 12^e jaar naar school. Maar in Nederland was er geen leerplicht, tot groot ongenoegen van schoolinspecties en

onderwijzers. In 1856 was de algemene overtuiging van de onderwijscommissie van Gelderland: *“dat het verplichte schoolgaan vroeger of later zal blijken noodzakelijk te zijn, daar de andere middelen steeds onvoldoende zijn.”*

Elk jaar maakte de gemeenteraad een verslag over de scholen. Daarin werden ook de aantallen leerlingen opgenomen. De hoofdonderwijzer schreef op hoeveel leerlingen op 15 januari en 15 juli de school bezochten. In Nederhemert waren twee scholen, een in Noord en een in Zuid. Deze gegevens werden door de gemeenteraad opgestuurd naar de Provinciale Staten van Gelderland. In deze reeks zijn niet opgenomen de kinderen die nooit naar school komen.

Jaar	Nederhemert-Zuid		Nederhemert-Noord	
	15 januari	15 juli	15 januari	15 juli
1851	27	11	98	53
1853	21	11	123	45
1854	21	11	80	45
1855	20	11	80	45
1860	46	35	86	29
1863	27	10	68	29

In 1862 maakte de schoolinspectie van Gelderland een berekening hoe het gesteld was met het schoolbezoek. Om de scholen onderling te vergelijken, maakte men een rangorde die de ernst van het verzuim per school kon aangeven. Maar het opstellen van zo'n lijst was een moeilijk werk. Er waren kinderen die nooit naar school kwamen. En er was verschil tussen kinderen van 6 tot 9 jaar en van 9 tot 12 jaar. Meer oudere kinderen werden in de zomer thuisgehouden, zij waren immers veel waardevoller om mee te werken dan de jongere kinderen. Niet alleen om de koeien te melken in de wei, maar ook aardappels en groenten te poten en te oogsten. Die oudere groep verzuimde dan ook meer.

De inspectie maakte met de gebrekkige gegevens toch een rangorde. De Bommelerwaard viel onder het 7^e district van Gelderland met nog 31 lagere scholen. Het ging van het minste naar het hoogste verzuim. Nederhemert stond op de 22^e plaats, dus onderin de middenmoot. Gemiddeld ging in Nederhemert 22 % van de kinderen van 6-9 jaar nooit naar school en bij de kinderen van 9-12 jaar was dat 35 %.

In 1880 stond in het verslag van gemeente over het schoolverzuim dat er 145 kinderen in de schoolleeftijd waren. Daarvan gingen er 26 nooit naar school en zij woonden bijna allemaal in Noord. Binnen de Bommelerwaard spande Nederhemert de kroon met een gemiddelde van 18%. Daarna kwamen Gameren met 16,5%; Brakel met 11,3%; Zuilichem met 10,5%; Rossum met 8,5%; Zaltbommel met 3,8% en Hedel met 1,4%. Zou Hedel verkeerd geteld hebben? Voor heel Nederland gold een gemiddelde van 15%.

Tot aan het jaar 1900 werd er in de gemeentelijke verslagen voortdurend geklaagd over het schoolverzuim in Nederhemert-Noord. Over het jaar 1897 meldde het verslag: *“Aan de Noordzijde der Maas gaan de leerlingen ongeregeld school, waardoor de vorderingen van velen te wenschen overlaten. De school aan de Zuidzijde der Maas bezoeken de leerlingen het geheele jaar door getrouw en hunne vorderingen zijn dan ook bevredigend.”* En in 1899 nog: *“De vorderingen van verscheidene leerlingen aan de school*

Noordzijde der Maas laat veel te wenschen over daar zij in de zomermaanden ongeregeld schoolgaan. Aan de Zuidzijde der Maas valt hierover niet te klagen en zijn de vorderingen ook zeer goed.”

Blijkbaar was er in Zuid een en ander verbeterd sinds de tellingen van 1850-1860. In 1889 was de jonge meester Knoop hier gekomen als opvolger van de oude en ziekelijke meester Kouwenberg. Maar in Noord had de schoolmeester Maris een bijna een onmogelijke taak om tegen de winter de gebruikte knapen, die hij de hele zomer niet gezien had, weer bij te spijkeren. Van enig klassikaal onderwijs kon nauwelijks sprake zijn. Veel 'thuiswerkers' zaten voor spek en bonen in de schoolbank. En het is dan ook heel goed te begrijpen dat veel kinderen nauwelijks konden lezen en schrijven.

In de Tweede Kamer werd heftig gedebatteerd over een leerplichtwet. De confessionele partijen, zowel de katholieken als de protestanten, vonden onderwijs een verantwoordelijkheid van de ouders, waar de regering zich niet mee moest bemoeien. De liberalen vreesden een verlies van goedkope arbeidskrachten. Tenslotte kwam er in 1900 toch een leerplichtwet nadat er in 1874 al een verbod op kinderarbeid was afgekondigd voor werken in de fabrieken, niet voor werken op het land.

Trees Blom

Een wandeling door historisch Nederhemert
We hebben de Maasdijk gehad bij onze wandeling in het Hèmert van 1832. Nu gaan we de Kapelstoep af om te Kapelstraat te verkennen. Daar zijn we redelijk gauw mee klaar, want in dat jaar telt deze straat slechts 6 woningen.

Als we de Kapelstoep aflopen, zien we links Kapelstraat 1. Daar woont Adrianus Ruijschoot met zijn vrouw Aletta Branderhorst. Het gezin telde aanvankelijk zes kinderen, in 1815 is een dochtertje overleden als baby. Alle vijf kinderen wonen nog thuis. Zoon Matthijs zal in 1841 trouwen met de Zuilichemse Johanna van Brakel. Dochter Wilhelmina, de tweede in de rij, heeft inmiddels kennis aan Jan Bouman, een broodbakker. Zij trouwen in 1833. Deze Jan is mijn betovergrootvader van mijn moederskant. Hun jongste zoon wordt straks mijn overgrootvader Willem Adrianus Bouman. Adrianus Ruijschoot staat te boek als landbouwer.

Het adres Kapelstraat 18/20 staat op naam van de kinderen Matthijs Ruijschoot. Matthijs is de vader van Adrianus. Waarschijnlijk is hier sprake van een nog onverdeelde boedel.

De oudere lezers herinneren zich misschien nog wel dat in Heusden vroeger de notaris Ruijschoot heette. In de jaren dat ik kerkvoogd was, kwam deze eens naar Hèmert om in de doopboeken te zoeken naar zijn voorgelacht. In 2009 is hij overleden en begraven in Doeveren bij de kerk daar.

Wij lopen verder de Kapelstraat in en kijken naar rechts: Kapelstraat 2. Natuurlijk weet iedereen dat Leentje den Dekker daar heeft gewoond. Het huis is indertijd gebouwd door Jo de Gaaij, de zuster van Gijs de Gaaij van Maasdijk 12. In 1832 is Gerrit Bruijgom van Hophoven 3 eigenaar van dat perceel. Wie er woont, is niet duidelijk. Dus we zullen het met deze beknopte gegevens moeten doen.

We lopen iets verder en krijgen aan onze rechterhand Kapelstraat 4. Daar woont Jan van Ooijen, sinds enkele jaren alleen, met zijn 7-jarig zootje Johannes. Jan is getrouwd

geweest met Jantje Vink uit Nieuwaal die hem 5 jaar geleden ontvallen is. In 1837 zal Jan hertrouwen met een Zuilichemse dame: Petronella Hak, bij wie hij geen kinderen meer kreeg. Jan stierf nl. al in 1839, pas 41 jaar oud. De jonge Johannes werd dus opgevoed door zijn stiefmoeder die is overleden in 1876.

Johanna van Ooijen die nog steeds woont op Kapelstraat 4 is de achter-achterkleindochter van deze Jan van Ooijen. Zij is de vijfde generatie Van Ooijen die daar woont.

Op Kapelstraat 6 woont Dirk van Genderen met zijn vrouw Christina Margaritha Timmer, afkomstig uit Rossum. Dirk is van Wellse komaf. Van dit gezin is niet zoveel bekend, alleen dat het de kost verdient in de landbouw.

Tenslotte landen we aan bij zijn overbuurman op Kapelstraat 7: Teunis van Ooijen, een broer van Jan van nr. 4. Hij is getrouwd met Elizabeth Struijk. Hun gezin telt 9 kinderen: 7 zoons en 2 dochters. Van dit landbouwersgezin stammen in Hèmert een hele reeks Van Ooijens af. In de 20e eeuw leefde een aantal achterkleinkinderen van hen: o.a. Mien, Jet, Dit, Dirk en Jan van Ooijen die de bijnaam droegen 'van Teuniskes'. Hun vader heette dus Teunis van Ooijen. In mijn Hèmertse tijd woonden op dit adres twee broers: Jan en Pieterke van Ooijen.

Jan van Wijk

Herinnering aan Otje

Herinneringen aan mijn vader Govert van de Werken. In de volksmond beter bekend als Otje. Mijn vader heeft zijn hele leven in de Molenstraat gewoond. Hij werd geboren in 1911 op nr. 87. Het huis waar nu Henk en Riet van Wijk wonen. Zijn ouders waren Lodewijk van de Werken en Judith Bragt.

Hij kwam al vroeg van de lagere school af om te gaan werken want er was veel armoede. Hij had graag doorgeleerd, maar dat is er nooit van gekomen. Hij kwam terecht bij steenfabriek De Rietschoof wat toen nog bij Nederhemert hoorde. Daar was hij vele jaren hittenrijder. Na de oorlog is hij bij de P.T.T. in Den Bosch gaan werken op de afdeling telefonie. Later werd hij overgeplaatst naar Zaltbommel.

Hier poseerden de ovengasten, mijn vader ligt op de grond links van het bord

Mijn ouders zijn getrouwd in 1939 en toen gaan wonen op nr. 37. Ze kregen 7 kinderen. Later verhuisden we naar Molenstraat 60.

Naast zijn werk was mijn vader heel actief in het verenigingsleven van het dorp. Zo richtte hij een werkliezenvereniging op want de arbeiders kregen geen uitkering als ze ziek waren. Door die vereniging kregen ze bij ziekte toch een soort uitkering.

Vele jaren was hij correspondent van de Gecombineerde. Een streekblad dat drie keer per week verscheen. Hij schreef regelmatig artikelen over Nederhemert. Dit lag hem wel want hij was goed met woorden en woordspelingen.

Hij was ook betrokken bij het Groene Kruis. Daar kon je als particulier allerlei hulpmiddelen krijgen als je ziek werd of slecht ter been was.

Bij Lieske Wolfers op de Ka was een depot, daar kon je de middelen lenen.

Mijn vader was ook erg actief bij konijnenfokvereniging Knagend Vooruit. Zelf fokte hij ook konijnen. Hij probeerde zijn kleinkinderen ook lid te maken. Dat deed hij door ze konijnen te geven.

Door zijn betrokkenheid in het verenigingsleven kwam mijn vader in contact met de heer Roseboom uit het Sterrebos en daardoor belandde hij in de politiek. Hij werd raadslid van de gemeente Kerkwijk. Eerst voor de CHU wat later de CDA werd. In de tijd dat mijn vader in de gemeenteraad zat werd al gesproken over het doortrekken van de Maas-Waalweg. Dat was in de jaren zeventig/tachtig en het is nu nog steeds niet gerealiseerd.

Mijn vader was op het oog een rustig persoon maar als hij ergens bij betrokken was, ging hij er 100% voor. Hij was erg gedreven en dit was mooi om te zien.

Nadat mijn moeder was gestorven is mijn jongste zus Jennie met haar gezin in het huis gaan wonen en kreeg mijn vader daar zijn eigen plekje.

Tot zover. Ik vond het een eer om dit verhaal over Nederhemert en over mijn vader op papier te zetten.

Gijs van de Werken uit Aalst

Huis aan de Molenstraat waar Otje van de Werken vroeger gewoond heeft

Fanfarecombinatie Prinses Juliana-Concordia: Vol goede moed weer aan de slag met muziek!

De laatste keer dat wij u spraken was ter promotie van onze grote jubileumconcerten welke op de planning stonden voor juli 2020. Echter zorgde corona net als bij ieder ander voor

roet in het eten en probeerden we de concerten uit te stellen. Helaas werd dit niks en hebben we uiteindelijk besloten de jubileumconcerten door te schuiven naar een volgend lustrum. In 2025 zullen deze concerten weer plaatsvinden, een nog groter feest dan we eerder bedacht hadden!

Ondanks de tegenslag van corona hebben we begin dit jaar weer een start kunnen maken, zonder onderbroken te worden met avondklokken of lockdowns. De afgelopen weken zijn we druk bezig geweest met de voorbereidingen voor ons groots zomerconcert! Zaterdag 2 juli 2022 zullen we op de Waalkade in Zaltbommel een feestelijk concert brengen in thema 'Carnaval à la Rio de Janeiro'. U kunt dus heerlijke zomerse muziek verwachten onder het genot van een drankje van Restaurant De Verdraagzaamheid waarmee wij die avond zullen samenwerken. Als afsluiting van de Roparun, welke 's middags gelopen zal worden, zullen we 's avonds om 19.30 uur afsluiten met ons concert.

Met de fanfare mee!

Dit programma zullen wij ook opvoeren in de speeltuin van Nederhemert-Zuid. Op deze avond zullen wij na lange tijd weer een ouderwets gezellig 'Eilandconcert' geven in samenwerking met 't Hèmerts Visserskoor. U bent hier op 16 juli a.s. van harte welkom vanaf 19.30 uur, Kasteellaan 11. We zijn blij dat we de samenwerking weer op gaan pakken en hopen er een jaarlijks ritueel van te maken. Graag zien wij u op een van onze concerten!

Mocht u enthousiast zijn geworden van onze muziek, dan bent u uiteraard altijd van harte welkom om eens te komen luisteren op onze repetities. Wij zijn altijd op zoek naar leden, jong en oud is welkom! Maandagavond van 19.30 – 21.45 uur repeteert het A-orkest en op dinsdagavond van 18.15 – 19.15 uur zijn er repetities van opleidingsorkest Désibel.

Open dag bedrijventerrein Nederhemert

10 september 2022: 10:00 - 16:00 uur - voor alle leeftijden.

Altijd al eens willen weten wat men bij een metaal draaierij maakt of hoe spritsen precies gebakken worden? Of misschien wilt u een automonteur eens aan de tand voelen of zien hoe vakkundig een lasser een metalen stelling bouwt? Weten hoe een interieurbouwer te werk gaat of hoe de cabine van een truck wordt omgetoverd tot een knusse huiskamer?

U kunt het allemaal te weten komen op 10 september, want dan zetten vele bedrijven op de Ambachtshof en de Nijverheidsstraat hun deuren wagenwijd open. Iedereen mag die dag

bij de deelnemers binnen lopen voor een kijkje in de keuken.

Natuurlijk wordt er ook gezorgd voor ontspanning en vermaak voor jong en oud. Een oudhollands draaiorgel zorgt voor de sfeer.

Er is een springkussen, maar ook een skelterbaan en voor coureurs-in-de-dop (vanaf 14 jaar) staat een professionele racesimulator klaar.

De brandweer geeft een aantal spectaculaire demonstraties en wie nóg meer sensatie zoekt kan zelfs meevliegen in een echte helikopter (15 minuten à € 79,- p.p.).

En de inwendige mens? Natuurlijk wordt die zeker niet vergeten! We slepen friet, snacks, een complete Urker viskraam en een suikerspinmachine aan. Ook kan er genoten worden van ijs en frisdrank. Op de helikopervlucht na is dit allemaal 100% gratis voor alle bezoekers!

We hopen natuurlijk op mooi weer, maar vooral op vele enthousiaste bezoekers aan ons mooie bedrijventerrein. U bent van harte welkom!

Namens: Van Aalst wandafwerkings- en behangersbedrijf, Autobedrijf Van Loon, Classic Paradise, Henri Verhoeven Metaalbewerking, Arjan van de Pol Timmerwerken, Van Heijkop Onderhoud en Timmerwerk, Egthuis maatbouw, FvU Stucwerken, Wilco Bauman Parket, Van Horssen Dakbedekking, Bakkerij van Horssen, Metaal draaierij Brienen, Van den Oever Intern Transport, Timmerfabriek J. van der Vliet, Cab-in.nl, Autohof, Gerrit Robbemondt en Op 't Hof.

Erfgoed
Gelderland

Zomertoer bij het kasteel

Persbericht
Arnhem, 30 mei 2022

Beleef op 9 juli de middeleeuwen bij Kasteel Nederhemert

Speciaal voor de Verhaal van Gelderland Zomertoer opent kasteel Nederhemert op 9 juli zijn deuren. Neem een kijkje in dit bijzondere middeleeuwse kasteel en beleef de verhalen van deze plek aan de rand van Gelderland.

Looproutes door het kasteel

Kasteel Nederhemert is op 9 juli tussen 10:00 en 17:00 uur gratis te bezoeken. Er is een looproute uitgestippeld door het kasteel. Diverse re-enactors en gidsen brengen de geschiedenis van het kasteel, de bewoners en de omgeving tot leven. Ook is de kerk te bezichtigen met korte verhalen over deze bijzondere plek. De kerk van Nederhemert-Zuid is geopend vanaf 11.00 uur.

Deze zomertoerdag is een samenwerking van Erfgoed Gelderland, Omroep Gelderland, Geldersch Landschap & Kasteelen en de dorpsraad van Nederhemert. De dag wordt ondersteund door provincie Gelderland.

Praktische informatie

De Kerklaan is deze dag afgesloten voor doorgaand verkeer. De Kasteellaan is vanaf de Bergsche Maasdijk in te rijden, via de Moffendijk kun je er weer uitrijden. Parkeren kan op het parkeerterrein aan de Kasteellaan schuin tegenover het kasteel.

Verhaal van Gelderland Zomertoer

Deze feestelijke en historische zaterdag is onderdeel van de Verhaal van Gelderland Zomertoer. Beleef de complete Gelderse geschiedenis op negen locaties in Gelderland. Vanaf 18 juni zijn er elke zaterdag voor jong en oud allerlei historische activiteiten te bezoeken. Kom ook naar de spetterende Verhaal van Gelderland Finale op 13 en 14 augustus bij Kasteel Cannenburch. Maak er een historische zomer van en reis door het Verhaal van Gelderland!

Kijk voor informatie over de hele zomertoer op: verhaalvangelderland.nl/zomertoer

VERHAAL VAN

GELDERLAND

ZOMERTOER

9 JULI 2022
10.00—17.00^{uur}

KASTEEL
NEDERHEMERT

Opladers, batterijen en accu's

De batterij van je mobiel 's nachts opladen: klinkt praktisch maar er kleven behoorlijk wat risico's aan.

Je ligt al in bed en scrolt nog een laatste keer door je berichten op je smartphone. Met de oplader in het stopcontact om je scherm lekker fel te houden. Je draait je om, gaat slapen en laat je oplader aan de stroom zodat je de volgende dag met een volle batterij weer de dag door komt. Herkenbaar? Welke risico's brengt dit met zich mee?

Zijn batterijen gevaarlijk?

Bij normaal gebruik niet! Maar ze kunnen brandgevaar opleveren als ze overladen worden, als er een kortsluiting ontstaat of als ze met water in aanraking komen. Ook als de batterijen niet op een juiste en veilige manier worden opgeladen kan brand ontstaan. Met onderstaande tips weet je waar je op moet letten.

Een Lithium-ion batterij?

Een Lithium-ion batterij of li-on batterij (of soms ook wel eens LIB genoemd) zijn lichtgewicht, oplaadbare batterijen of accu's van elektrische fietsen, smartphones, tablets, laptops en hoverboards. Ze worden dagelijks door miljoenen mensen veilig gebruikt. In dit type batterij zit veel meer energie dan in een standaard penlite batterij en dat heeft veel voordelen. Tegelijkertijd neemt de zorg over dit nieuwe type batterij toe, omdat deze spontaan kan ontbranden of zelfs ontploffen.

De oplader zelf

Zorg ervoor dat je apparaten, batterijen en opladers hun warmte goed kwijt kunnen. Bedek de opladers en batterijen daarom niet en leg je telefoon niet onder je kussen. Kijk ook eens kritisch naar het hoesje van je telefoon. Kan je smartphone zijn warmte kwijt? En kan je laptop zijn warmte kwijt als je ermee op bed ligt?

Gaat het mis? Bel 112

Is de batterij vervormd, komen er giftige gassen vrij of staat de batterij in brand? Bel 112 en verlaat de ruimte.

Als het mis gaat met een accu of batterij

Denk altijd aan je eigen veiligheid. Is er gevaar? Bel 112! Bij lithium-ion batterijen kan er heftige ontbranding plaatsvinden. De gassen die vrijkomen zijn giftig. Adem deze dus niet in. Kleine batterijen kunnen worden geblust met water, poeder en schuim.

Herken deze signalen. Ze geven aan dat er (waarschijnlijk) een probleem is met de batterij:

- Lekkende vloeistof
- (Overmatige) hitte
- Sterke geur
- Rook
- Vonken

Zie, voel of ruik je dit? Neem dan de volgende stappen:

- Stop onmiddellijk met het gebruik van het apparaat en haal het apparaat los van de oplader
- Breng het apparaat naar buiten en houd het uit de buurt van brandbare materialen. Let op: doe dit alleen als dit veilig kan!
- Bel 112 als er een heftige rookontwikkeling is of als er een brand ontstaat.
Bij twijfel, bel altijd 112

BRANDWEER nederlandse brandwerend stichting

10 tips om veilig op te laden

Wilt je dat er in een gemiddeld huishouden 2011 113 batterijen en accu's liggen? Een aantal van deze batterijen en accu's zitten in oplaadbare apparaten. Denk bijvoorbeeld aan die in telefoons of elektrische fietsen. Deze batterijen en accu's brengen een risico met zich mee als ze verkeerd worden gebruikt. Met deze 10 tips ga je veilig om met batterijen en accu's in oplaadbare apparaten.

- 1 Lees de handleiding
- 2 Gebruik alleen de originele oplader
- 3 Houd het oplaadbare apparaat uit het volle zicht op en vermijd vrieskou.
- 4 Laad het apparaat minstens eens in de drie maanden op
- 5 Is het apparaat gevallen, beschadigd of vervormd? Leg 'm dan buiten neer en lever 'm zo snel mogelijk in
- 6 Laat dit altijd aan een deskundige over
- 7 Leg het apparaat tijdens het opladen op een stabiele, onbrandbare plaats
- 8 Laad het apparaat bij voorkeur overtag op
- 9 Laad het apparaat op in een ruimte waar een rookmelder hangt
- 10 Haal de stekker uit het stopcontact als de batterij of accu vol is

Cool of gedankte batterijen of accu's nooit bij het reguliere afval. Lever ze in bij de milieustraat in uw gemeente of bij een winkel die batterijen inneemt.

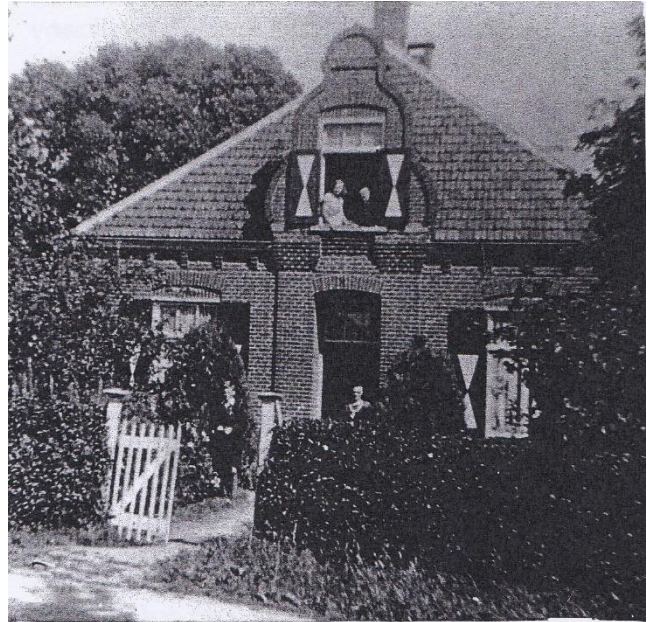
Wij, Madeleine en Anne-Carlijn van Dam, leden van de Dorpsraad, willen een digitaal archief maken van unieke en markante huizen of locaties in Nederhemert. Met dit archief willen we laten zien hoe huizen en locaties door de jaren heen zijn veranderd of juist hetzelfde zijn gebleven.

Hoe kan je ons hier bij helpen? Heeft u nog een foto met het verhaal uit het verleden en het evenbeeld van nu? Of kent u een huis of locatie waarvan we weten dat dat binnenkort gaat veranderen (bijvoorbeeld "De Maastuinen")?

Als voorbeeld: huize "Zuidwijk" op 't Eiland 2019. Het huis is door de grootvader van Baron Dirk van Wassenaar gebouwd in 1904. Hij kon / mocht als baron niet veel doen en wilde zelf iets realiseren / iets waar maken. Toen besloot hij om ons huis "Zuidwijk" voor de boekhouder van het landbouwbedrijf te bouwen. Oorspronkelijk komt de familie uit Wassenaar en volgens zeggen bezaten de voorvaders de heerlijkheid "Zuidwijk", in de buurt van Wassenaar zoals je ook de plaatsen Katwijk en Noordwijk hebt.

Wilt u ons helpen? Neem dan contact met ons op en stuur uw foto's naar madeleinevandam@live.nl Wij kijken uit naar veel reacties!

Madeleine en Anne-Carlijn van Dam

Een nieuwe naam

Vanaf 21 april is de vertrouwde naam STMR veranderd in **Santé Partners**.

Voor zorgvragen kunt u bellen 0900-8433

Team Zuilichem/Nederhemert.

Samen sterk!

STMR wordt Santé Partners

Het allerlekkerste koekjesrecept!

- 125 gram roomboter (ongezouten - op kamertemperatuur)
- 100 gram lichtbruine basterdsuiker
- 125 gram suiker
- 1 zakje vanillesuiker
- 1 ei
- 225 gram zelfrijzend bakmeel
- 1/2 tl baking soda (of zout)
- 100 gram pure chocolade (in kleine stukjes)
- 100 gram melk chocolade (in kleine stukjes)

Chocolate chip COOKIES

Verwarm de oven voor op 175 graden boven- en onderwarmte.

Doe de boter, basterdsuiker, suiker en vanillesuiker in een grote kom en mix dit met een mixer.

Doe vervolgens het eitje erbij, dan het zelfrijzend bakmeel en de baking soda erbij. Goed door elkaar mengen tot een compacte bol van deeg.

Meng de chocolade stukjes of chips door het deeg.

Neem nu elke keer een balletje deeg (ter grote van een walnoot) maak er een balletje van en druk ze plat op een met bakpapier beklede bakplaat. Je kunt ook een ijsschep gebruiken om bolletjes uit het beslag mee te scheppen.

Leg de koekjes ruim uit elkaar (bak ze eventueel in 2 delen af).

Doe ze nu voor 12 minuten in de oven. Zorg je ervoor dat de randjes licht goudbruin zijn en de binnenkant blijft dan lekker chewy. Trek het bakpapier met de koekjes direct van de bakplaat en laat ze op het koude aanrecht afkoelen.

Als dat lukt tenminste....

Doe de koekjes als ze bijna koud zijn in een luchtdicht afgesloten weckfles. Dan blijven ze lekker knapperig.

Na 2 jaar geen feestweek was het nu eindelijk zover: feestweek 2022 mocht wel doorgaan! Het was voor iedereen even wennen. Waar moeten we goed aan denken? Vergeten we niet iets? Gerrit en Corrie zijn gestopt binnen het bestuur en daarvoor in de plaats zijn Christiaan en Liseth gekomen. Voor Liseth is dit het 3^e jaar bestuur maar haar eerste feestweek. Gelukkig mochten we rekenen op veel vrijwilligers waar we ontzettend blij mee zijn en trots op zijn!

We zijn de feestweek begonnen met de oldtimertocht. Op 26 mei, Hemelvaartsdag, vanaf 12:00 uur mochten de voertuigen opstellen. Wat een geweldige opkomst was er. Vele tractoren en oldtimers arriveerden op het feestterrein aan de Nieuwstraat. Rond 13:00 vertrokken de tractoren en rond 13:15 de oldtimers. Er werd een mooie tocht gereden door de omgeving en de gezamenlijke pauzeplaats was bij het terrein van de Groot Techniek in Brakel. Hier kreeg iedereen wat te drinken met een appelflap of gevulde koek. Daarna werd de tocht weer vervolgd. Onderweg passeerden de tractoren en de oldtimers elkaar nog, wat een erg leuk gezicht was. Uiteindelijk kwam iedereen weer bij de tent uit. Hier werden elkaars voertuigen nog bewonderd en werd er nog wat gegeten en gedronken op de goede afloop van deze 13e editie van de oldtimertocht.

Vrijdag 27 mei was het de dag van de truckshow. De deelnemers die in 2019 ingeschreven hadden, waren nu uitgenodigd om te komen. Wat was de animo nog steeds groot zeg, maar liefst 268 vrachtwagens reisden naar Hèmert af om daar op de show te staan. Vele stonden al vroeg klaar om om 17:00 als eerste te kunnen parkeren. Het was een geweldig gezicht al die glimmende trucks met al hun lampjes. Zeker als het dan donker wordt is het een schitterend plaatje. Er waren heel veel bezoekers om al die wagens te bewonderen. 's Avonds in de tent was het weer de traditiegetrouwe foute party. Ook daar was het weer een gezellige drukte. Deze avond is goed verlopen. De feestgangers van de foute party gingen huiswaarts en de chauffeurs richting hun truck om te slapen of om nog gezellig na te kletsen.

De volgende dag was de brandweer al vroeg in

de tent om de tent schoon te spuiten. Hier knapt het wel echt van op en is de ergste bierlucht weer verdwenen. Maar vanaf 08:30 kwam er een andere lucht in de tent, het was tijd om de eieren te bakken voor de chauffeurs! Met 4 man werd er flink doorgebakken om alle chauffeurs van een ontbijt te voorzien. Uiteraard met een lekker bakje koffie erbij. Eind van de ochtend begon de jury aan het rondje om de vrachtwagens te beoordelen. Er waren mooie prijzen voor o.a.: de mooiste truck, mooiste interieur, de meeste decibellen en de vriend van de show.

Hierbij het rijtje winnaars:

Best of Show: Scania R590 van G&J van Leeuwen

1^e prijs algehele opbouw: Scania S650 Eckhardt

2^e prijs algehele opbouw: Scania R590 G&J van Leeuwen

3^e prijs algehele opbouw: Scania R650 Kleinjan

4^e prijs algehele opbouw: Scania S520 Kortenoever

5^e prijs algehele opbouw: Scania 580S GvT

1^e prijs interieur: Scania R590 G&J van Leeuwen

2^e prijs interieur: Scania S520 BD Logistics

3^e prijs interieur: Scania S520 Kortenoever

Decibelcontest: Scania S500 Hagoort met 112 decibel

Vriend van de show 2022: DAF XF Harm Bouman, van Suijdam Transport

Bedrijf van de show 2022: Ruud Borst Transport

Na deze uitslag gingen alle chauffeurs naar huis en mochten wij als bestuur weer terugkijken op een geslaagd weekend!

Dinsdag 31 mei was het tijd voor een gezellige middag met de 40-plussers. Voor aanvang viel de regen met bakken uit de lucht. Gelukkig werd het rond 15:30 zo goed als droog zodat iedereen niet helemaal nat bij de tent aan kwam. Er werd begonnen met een lekker bakje koffie met een gebakje. Het is ieder jaar

uitdaging om iets leuks te bedenken. Gelukkig waren we dit jaar getipt en zo is het 'Ik hou van Holland'-spel ontstaan. Na de koffie kreeg iedereen wat drinken en ging het spel van start. Er waren 4 teams. Er werd begonnen met multiple choice vragen. Daarna werd er per team een woord gespeld en kwam de kaart van Nederland tevoorschijn waarop de teams moesten raden waar welke plaats lag; best een lastig klusje. Vervolgens kwam de muziekronde waarin de teams 2 zinnen uit het liedje moest zingen zodra de muziek stopte. In de rijtjesronde moesten de teams de top 20 kruiden en specerijen opschrijven die in het keukenkastje voorkwamen. Toen volgde alweer de laatste ronde, het verjaardagsspel. Er was een verjaardagsdoos en als je deze had, moest je een vraag goed beantwoorden om de doos door te geven aan je buurman of buurvrouw. Bij een fout antwoord kreeg je een nieuwe vraag. Maarrr als je de doos beet had en de telefoon ging af, kreeg jouw team punten aftrek. Team rood ging er met de winst vandoor en kreeg een typisch Hollands cadeautje. Van al deze spelletjes kreeg men trek en was het tijd voor een lekker buffetje met een toetje in de vorm van ijs na. Iedereen kon genieten van het lekkere eten en terugkijken op een gezellige middag!

Woensdag 1 juni waren de kinderen aan de beurt voor de kindermiddag. Gelukkig wisten alle kinderen de weg naar de tent nog te vinden want wauw, wat was de opkomst enorm groot! Er werd eerst uitgelegd wat we gingen doen. Er waren buiten 'zeskamp'-spelletjes en binnen kon er geknutseld worden. Go van Haaften had iets leuks bedacht om te maken van broodzakjes. Wat waren er ontzettend leuke dingen gemaakt! Na het knutselen stond het springkussen klaar en konden ze lekker springen. De andere kinderen gingen in groepjes de strijd aan. Het idee was eigenlijk om er diverse waterspelletjes bij te hebben, maar doordat het weer niet mee zat en het hard waaide, hebben we er voor gekozen om het element water eruit te houden. Er waren o.a. spelletjes zoals stormbanen, water doorgeven, tobbedansen. Tussendoor waren er ook rustpunten waar iedereen wat drinken met een snoepje kreeg en op een ander punt drinken met een zakje chips. Toen we klaar waren met de spelletjes waren de friet met

frikandellen/kroketten al klaar en werd er heerlijk gesmikkeld. Daarna was er nog de prijsuitreiking en mocht iedereen naar huis. Het was een hele leuke middag geweest!

's Avonds werd er weer gekieft in de tent. Een groot aantal mensen, jong en oud, waren klaar om leuke geldprijzen te winnen. Doordat er zoveel mensen waren, liepen de prijzen ook flink op! Tussendoor werd iedereen nog voorzien van een lekker hapje uit de frituur.

En toen was het alweer vrijdag 3 juni, de avond van de truckpulling! Zowel donderdags als vrijdag is er de hele dag hard gewerkt om de truckpulling mogelijk te maken. De weersvoorspelling was super voor deze avond. Wij dachten gesteld te staan voor deze avond met hulp van enorm veel vrijwilligers maar wow, wat was het superdruk! Hierdoor vormden zich dan ook lange rijen voor de kassa, onze excuses hiervoor. Gelukkig is er een 3^e kassa opengegaan waardoor het wachten iets minder lang werd. Vanaf 19:00 uur kon de truckpullingwedstrijd beginnen. Zouden ze een full pull halen? De MAN (MadMen Nextgeneration) ging er met de winst vandoor aan het einde van de avond. Na de wedstrijd stond DJ Max Lips in tent klaar om daar het feest voort te zetten. Om 01:00 ging de muziek uit en de lichten aan. De tent stroomde langzaam leeg, nog even langs de friettent of een broodje voor een versnapering en rustig naar huis.

Zaterdag 4 juni, de allerlaatste dag van de feestweek. Nog een laatste dag? Jazeker maar dan om op te ruimen. En deze dag staat in het teken van de vrijwilligers. 's Morgens vanaf 08:00 uur waren er heel veel vrijwilligers om ons een handje te helpen alles op te ruimen, wat een mooi gezicht! Vanaf 16:00 uur was het dan echt tijd om de vrijwilligers in het zonnetje te zetten. Onder het genot van een drankje ging de BBQ aan en kon iedereen gezellig en rustig bijkletsen en terugkijken op de feestweek.

Wij als bestuur kijken terug op een fantastische feestweek. Iedere keer zo'n enorme opkomst, hier zijn we trots op en willen we dan ook iedereen voor bedanken. De truckpulling was ook echt hectisch voor ons. Stof om komend jaar over na te denken hoe we het de volgende

editie zullen gaan aanpakken. En dan komen we nu terug op het stukje vrijwilligers. Ze zijn al heel veel genoemd in deze terugblik maar we kunnen het gewoon niet vaak genoeg zeggen, zonder al deze vrijwilligers lukt het ons niet om een feestweek te organiseren.

Daarom willen we jullie vanaf deze plaats nogmaals hartelijk bedanken voor jullie inzet en we hopen dat we volgend jaar weer op jullie steun mogen rekenen!

Arnette Kreling

ORANJE TROUW

ORANJE TROUW

Koningsdag 2022

Colofon en voorwoord	01
Nieuwtjes van de dorpsraad	02-03
Onze kleinste Hèmertsen	05-09
Bloemenzusjes	10-11
Kwekerij Op 't Hof	12-15
Hèmertse kramen	15
Lokale kraampjes	16-17
De vrouw met de hond	18-19
Een Koninklijk lintje	21
Boek over de Eistawerf	23-25
Een bijzonder beroep	26-27
Hulp aan de Oekraïne	28-31
In actie voor de MAF	33
Dagboek van een jonge moeder	35
Nieuwe juffen en meesters op de Wegwijzer	36-37
Wegwijzernieuws	38-39
Getrouwd!	40-41
Vanuit de Pastorie	42-43
Oproep	43
Van een schippersvrouw	44-45
Column Jan van Wijk	46-47
Zwerfvuil ruimen	47
Twintig vragen aan Dirk Oomen	49
Ton en Nel	51
Kattenkwaad	53
45 jaar getrouwd: Joop en Anjo van Trigf	53
Seniorengym	54-55
Boeren van Kleidorp	56-57
Nederhemert in vroeger jaren	59-61
Leerplicht	62-64
Wandelen in 1832 IV	65
Herinnering aan Otje	67
Met de fanfare mee!	69
Open dag Ambachtshof	71
Zomertoer bij het kasteel	73
Van de brandweer	75
Digitaal archief	77
STMR wordt Santé Partners	79
Recept van de lekkerste koekjes	79
Terugblik feestweek	80-83
Koningsdag	85
Inhoud	88

